

Lecții biblice pentru Sabat

**LEGEA
LIBERTĂȚII**

Aprilie - Iunie 2006

Cuprins

- 5** Guvernați cu libertatea de a alege
- 10** Liberi de căile greșite
- 15** O inimă eliberată
- 16** Dătătorul libertății
- 21** Liberi de idoli goi și care dezamăgesc
- 31** Liberi de o vorbire lipsită de reverență
- 36** Liberi de truda noastră zilnică
- 41** Liberi de nerecunoștința de fiu sau fiică
- 46** Liberi de ura față de alții
- 52** Liberi de necurăția morală
- 57** Liberi de spiritul hoției
- 62** Liberi de limba mincinoasă
- 67** Liberi de lăcomie

Lecțiile biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic, bazat în întregime pe Biblie și Spiritul Profeției, fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri corecte și concise. Parantezele [ ] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea în continuare a materialelor folosite drept sursă.

Editura Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27

505200, Făgăraș - Jud. Brașov

Tel. 0268 213714 Fax 0268 214111

e-mail: info@azsmr.ro

www.azsmr.ro

ISSN 1222-8532

Cuvânt înainte

În următoarele trei luni, studenții Școlii de Sabat din întreaga lume vor studia *Legea libertății*. De ce este acesta un subiect atât de important chiar acum?

„Îndreptățirea de sine este primejdia acestui veac; ea desparte sufletul de Hristos. Cei care se încred în propria lor îndreptățire nu pot înțelege cum vine mântuirea prin Hristos. Ei numesc păcatul neprihănire și neprihănirea, păcat. Nu înțeleg pe deplin caracterul rău al nelegiuirii, și nici teroarea legii; pentru că ei nu respectă standardul moral al lui Dumnezeu. Motivul pentru care există atât de multe convertiri false în aceste zile, este că legea lui Dumnezeu este prețuită atât de puțin. În locul standardului lui Dumnezeu de dreptate, oamenii au ridicat un standard al lor prin care să măsoare caracterul... însă cel mai plăcut lucru care poate fi predicat păcătosului este adevărul pretențiilor obligatorii ale legii lui Dumnezeu” – *The Signs of the Times*, 21 iulie 1890.

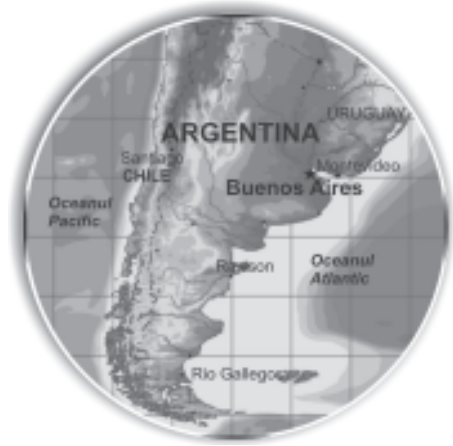
„A îndepărta restricțiile pe care Dumnezeu le-a stabilit înseamnă a primi stăpânirea celui mai crud dintre tirani... Să fie date la o parte în totalitate restricțiile impuse de legea divină, și legile omenești vor fi curând desconsiderate. Din cauză că Dumnezeu interzice practicile necinstite, invidia, minciuna și înșelătoria, oamenii sunt gata să calce în picioare preceptele Sale ca pe o piedică în calea lor spre prosperitate lumească; însă urmările îndepărtării acestor precepte vor fi de așa natură, că nu le pot anticipa. Dacă legea nu ar fi obligatorie, atunci de ce s-ar mai teme cineva să o calce? Proprietatea nu ar mai fi în siguranță. Oamenii ar lua bunurile semenilor prin violență, iar cel mai puternic ar deveni cel mai bogat. Viața însăși nu ar fi respectată... Lumea civilizată ar deveni o bandă de tâlhari și ucigași; iar pacea, odihna și fericirea ar dispărea de pe pământ.” – *Marea luptă*, pag. 584, 585.

„Noi suntem chemați în slobozenia evangheliei și nu în serviciul păcatului. Suntem chemați să purtăm jugul lui Hristos, care este adevărata libertate, nu libertatea de a păcătui și nesocoti cea mai clară dispoziție a cuvântului lui Dumnezeu: ‚Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.‘ (Ioan 14:15)” – *Manuscript Releases*, vol. 19, pag. 318.

În lumina acestor vești bune, să studiem acum frumusețea desăvârșitei legi a libertății lui Dumnezeu în profunzime, ca inimile noastre să repete cu bucurie declarația Fiului lui Dumnezeu: „Știu că porunca Lui este viața veșnică.” (Ioan 12:50).

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 1 aprilie 2006

Darul Sabatului Întâi pentru dezvoltarea lucrării din Argentina

Argentina se întinde pe ultimii 4.000 km din sudul continentului Americii de Sud. Diversitatea climei și multiplele ei posibilități au atras, în ultimul secol, milioane de imigranți, în special europeni, care au adus o particularitate și au stabilit o religie larg răspândită și predominantă: romano-catolicismul.

Lucrarea Mișcării de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea a început în anul 1927 odată cu sosirea primilor misionari din Europa. Inima lucrării a fost stabilită curând în orașul San Nicolas, unde în anul 1936 s-a construit a doua biserică a Mișcării de Reformă din emisfera noastră. De acolo au plecat primii misionari în Chile, Peru, Bolivia, Paraguay și Uruguay. La vremea potrivită, acele misiuni au devenit uniuni, lăsând Paraguayul și Uruguayul sub administrarea Uniunii de Sud cu sediul în Argentina.

Criza socială și economică de la sfârșitul anilor '90 a împiedicat în mare măsură dezvoltarea diferitelor departamente ale lucrării și proiectele de construcție. Ajutorul generos al credincioșilor din întreaga lume va face posibilă o reactivare mai rapidă a lucrării din această țară întinsă, pentru a ajunge la multele suflete care nici măcar nu cunosc adevărul prezent.

Suntem încredințați că Domnul va binecuvânta din abundență pe fiecare din voi, cei care răspundeți la chemarea de a predica evanghelia tuturor popoarelor, limbilor și noroadelor printr-un dar făcut din inimă pe 1 aprilie 2006.

Frații și surorile voastre din Argentina

Guvernați cu libertatea de a alege

„Dreptatea Ta este o dreptate veșnică, și legea Ta este adevărul.”
(*Psalmii 119:142*).

„Legea lui Dumnezeu a existat înainte ca omul să fi fost creat. Îngerii erau guvernați de ea.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, pag. 261.

Recomandare *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, pag. 316-323.

pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pag. 33-43 engl. (cap.: „De ce a fost îngăduit păcatul”).

Duminică

26 martie

1. O GUVERNARE CEREASCĂ ARMONIOASĂ

a. Ce a caracterizat legea și guvernarea lui Dumnezeu din veșnicie? *Psalmii 119:142*.

„Îngerii au fost creați plini de bunătațe și dragoste. Ei se iubeau unii pe alții nepărtinitor și pe Dumnezeu lor în mod suprem, și erau determinați de această dragoste să-I împlinească voia. Legea lui Dumnezeu nu era un jug chinuitor pentru ei, ci era plăcerea lor să împlinească poruncile Sale și să dea ascultarea glasului Cuvântului Său.” – *The Signs of the Times*, 28 aprilie 1890.

b. Ce puncte ar trebui să reținem cu privire la Creatorul și Conducătorul universului? *Psalmii 102:25-27; Isaia 48:12, 13*.

„Dumnezeu, Conducătorul universului, a făcut toate lucrurile supuse legii; lucrurile aparent neimportante și lucrurile de cea mai mare însemnătate sunt toate guvernate de legi adaptate naturii lor. Nimic din ceea ce a creat Dumnezeu nu a fost uitat sau lăsat la voia întâmplării oarbe.” – *The Signs of the Times*, 23 ianuarie 1879.

2. O TRAGEDIE LOVEȘTE SUBTIL

- a. **În ce sens a fost Hristos întotdeauna diferit de întreaga oaste îngerească? Evrei 1:1-12.**
- b. **Care este unul din diferitele nume ale lui Hristos? Apocalipsa 22:16 (u. p.). Ce nume frumos i-a dat El celui mai de frunte înger pe care l-a creat – și în mod surprinzător, ce a făcut această creatură în fața dragostei revărsate asupra ei? Isaia 14:12-14.**

„Lucifer era heruvimul acoperitor, cel mai înălțat dintre ființele cerești create; el stătea cel mai aproape de tronul lui Dumnezeu și era cel mai strâns legat și cel mai mult implicat în administrarea guvernării lui Dumnezeu, cel mai mult înzestrat cu slava maiestății și puterii Sale.” – *The Signs of the Times*, 28 aprilie 1890.

„Mândria datorată propriei sale slăvi a cultivat dorința după supremație. Marea cinste oferită lui Lucifer nu a fost apreciată ca un dar de la Dumnezeu și nu a trezit nici o recunoștință față de Creator. El se fălea cu strălucirea și înălțarea lui și aspira să fie deopotrivă cu Dumnezeu.” – *Marea luptă*, pag. 493.

- c. **Ce a făcut ca atitudinea lui Lucifer să fie atât de înspăimântătoare – și dăunătoare – pentru cer? Iov 34:17.**

„Tot cerul se bucura să reflecte slava Creatorului și să trâmbițeze lauda Sa. Și cât timp Dumnezeu fusese onorat în felul acesta, peste tot fusese pace și bucurie. Dar o notă discordantă a stricat armonia cerească. Serviciul și înălțarea sinelui, contrare planului Creatorului, au trezit simțămintele răului în mințile pentru care slava lui Dumnezeu era supremă.” – *Marea luptă*, pag. 492.

- d. **Ce a subminat răscoala lui Lucifer, și care a fost consecința? 1 Ioan 3:4.**

“Răul și-a avut originea în răscoala lui Lucifer. El a fost adus în cer când Lucifer a refuzat să se supună legii lui Dumnezeu. Satan a fost primul călcător al legii.” – *The Review and Herald*, 4 iunie 1901.

3. RĂZVRĂTIREA CREȘTE

a. Ce a ales în mod evident Lucifer să ignore cu privire la Hristos? Isaia 64:8.

„Fiul lui Dumnezeu era recunoscut ca Suveranul cerului, una în putere și autoritate cu Tatăl. În toate sfaturile lui Dumnezeu, Hristos participa și El, în timp ce lui Lucifer nu i se permitea să intre în felul acesta în hotărârile divine. ‚De ce’, a întrebat acest înger puternic, ‚să aibă Hristos supremația? De ce este El onorat în felul acesta mai presus de Lucifer?’” – *Marea luptă*, pag. 493.

b. Descrieți strategia inițială a lui Lucifer și ce l-a făcut să fie cunoscut ca „Satan”. Multe secole mai târziu, cum s-a rugat psalmistul ca să fie ferit de un astfel de rău? Psalmii 62:2-5.

„Lucrând în mare taină, și pentru o vreme ascunzându-și adevărata lui intenție sub aparența unei reverențe față de Dumnezeu, [Lucifer] a căutat să trezească nemulțumirea cu privire la legile care guvernau ființele cerești, lăsând să se înțeleagă că ele impuneau restricții nenecesare. De vreme ce natura lor era sfântă, el susținea că îngerii ar trebui să asculte de ceea ce le dictează propria voință. El căuta să trezească simpatie față de el arătând că Dumnezeu Se purtase nedrept cu el atunci când a acordat lui Hristos cinstea supremă. Pretindea că, aspirând la o putere și cinste mai mare, ținta lui nu era înălțarea de sine, ci căuta să asigure libertatea tuturor locuitorilor cerului și că, pe această cale, ei puteau ajunge la o formă superioară de existență.” – *Marea luptă*, pag. 493.

„Un Creator milos, când a fost cuprins de milă nespusă față de Lucifer și urmașii lui, a căutat să-i atragă înapoi de la prăpastia ruinei în care erau pe punctul de a cădea. Dar mila Sa a fost înțeleasă greșit. Lucifer a arătat la îndelunga răbdare a lui Dumnezeu ca la o dovadă a superiorității lui, un semn că Regele universului va fi de acord cu condițiile lui. Dacă îngerii aveau să stea fermi pe poziție împreună cu el, declara Lucifer, ei mai puteau totuși primi tot ce își doreau. El și-a apărât conduita în mod stăruitor și s-a angajat în totalitate în marea luptă împotriva Făcătorului lui. În felul acesta, Lucifer, ‚purtătorul de lumină’, cel care se împărțase de slava lui Dumnezeu, și slujea la tronul lui Dumnezeu, a devenit, prin păcat, Satan, ‚vrăjmașul’ lui Dumnezeu și al ființelor sfinte și nemicitorul acelora pe care Cerul îi încredințase călăuzirii și protecției lui.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 39, 40 engl. (cap. 1: „De ce a fost îngăduit păcatul?”).

4. RĂZBOI DESCHIS

- a. **De ce a avut Lucifer succes în a răpi simpatia multora? Ezechiel 28:14, 15. Cum și-a răspândit el minciuna că ascultarea de Dumnezeu implică restricții neplăcute?**

„Respingând cu dispreț argumentele și rugămintele stăruitoare ale îngerilor loiali, [Lucifer] i-a acuzat că sunt niște sclavi amăgiți. El a declarat că preferința arătată față de Hristos este un act de nedreptate atât față de el, cât și față de toată oștirea cerească, și a anunțat că nu se va mai supune acestei restrângeri a drepturilor lui și ale lor. El nu va mai recunoaște niciodată supremația lui Hristos. S-a hotărât să pretindă cinstea care i-ar fi trebuit acordată, și să preia conducerea tuturor celor care aveau să-l urmeze; și a promis celor care aveau să intre în rândurile lui o guvernare nouă și mai bună, sub care toți urmau să se bucure de libertate.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 40 engl. (cap. 1: „De ce a fost îngăduit păcatul?”).

- b. **Ce avertismente primim de la această răzvrătire? Isaia 14:15, 16, 19; Proverbele 16:18.**

„Răul a continuat să lucreze până când spiritul nemulțumirii a devenit o revoltă activă. Atunci în cer a avut loc un război, iar Satan, împreună cu toți cei care au simpatizat cu el, au fost alungați. Satan s-a luptat pentru a stăpâni cerul, dar a pierdut bătălia. Dumnezeu nu-i mai putea încredința cinstea și supremația, iar acestea, împreună cu partea pe care o avusese în guvernarea cerului, au fost luate de la el.

De atunci, Satan și oastea lui de complici au fost vrăjmașii pe față ai lui Dumnezeu în lumea noastră, luptându-se în mod continuu împotriva cauzei adevărului și neprihănirii. Satana a continuat să prezinte oamenilor, așa cum a prezentat îngerilor, reprezentarea falsă a lui Hristos și Dumnezeu, și a câștigat lumea de partea lui. Chiar și bisericile pretins creștine au trecut de partea primului mare apostat.” – *Selected Messages*, vol. 1, pag. 222.

„În răzvrătirea lui din cer, Satan a căutat să găsească un defect în legea lui Dumnezeu pentru a-și sprijini argumentul că legea trebuie schimbată; dar eforturile lui au fost în zadar. El nu a avut succes și, după ce a înșelat mii de îngeri și i-a atras de partea lui, el a fost aruncat din cer. Dar din legea lui Dumnezeu nu a fost schimbată nici o frântură sau iotă. Dumnezeu este înțelept și neschimbător.” – *The Signs of the Times*, 14 noiembrie 1895.

5. RĂSPUNSUL NOSTRU

- a. **Ce ar trebui să reținem despre Dumnezeu? Psalmii 19:7; 93:2, 5; 100:5; Daniel 4:3.**

„În calitate de Creator a toate, Dumnezeu este conducătorul peste toate, și-I revine obligația de a aplica legea în tot universul. A cere de la creaturile Sale mai puțin decât ascultare de legea Sa ar însemna abandonarea lor în ruină. Nepedepsirea călcării legii Sale ar însemna aducerea universului în confuzie. Legea morală este stăvilarul pus de Dumnezeu între agentul omenesc și păcat. În felul acesta, înțelepciunea infinită a pus în fața omului deosebirea dintre bine și rău, dintre păcat și sfințenie.” – *The Signs of the Times*, 5 iunie 1901.

„Prin modul lui de a acționa, Satan a forjat un lanț cu care va fi legat. Locuitorii universului cereser vor mărturisi despre dreptatea lui Dumnezeu arătată prin nimicirea lui. Cerul însuși a văzut ce ar fi cerul, dacă lui i s-ar îngădui să rămână în el. Toate ființele necăzute sunt unite în a considera legea lui Dumnezeu ca fiind de neschimbat.” – *Idem.*, 27 august 1902.

- b. **Cu privire la această istorie, care ar trebui să fie dorința inimii noastre? Psalmii 119:41-44, 144.**

„Cu istoria păcatului în față, cum de îndrăznim să desconsiderăm sau să nu ținem seama de una din poruncile pe care ni le-a dat Dumnezeu? Legea lui Dumnezeu este temelia guvernării Sale și este exact ceea ce este necesar pentru a păstra viața și neprihănirea. Fiecare principiu al legii izvorăște din Dumnezeu infinit, iar omul nu-și va îndeplini datoria față de Dumnezeu și semenul său dacă nu crede și nu împlătește principiile legii cu viața lui. Fără credință, este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu, căci prin credință putem asculta de lege.” – *The Signs of the Times*, 26 februarie 1894.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Cum trebuie să reflecte comunitățile noastre atitudinea ființelor necăzute?**
2. **Care sunt diferitele căi în care a greșit Satan?**
3. **De ce este legea lui Dumnezeu o astfel de binecuvântare?**

Liberi de căile greșite

„Ascultă, fiule, primește cuvintele mele și anii vieții tale se vor înmulți. Eu îți arăt calea înțelepciunii, te povățuiesc pe cărările neprihăririi.” (*Proverbele 4:10, 11*).

„Când a fost creat omul, Dumnezeu a făcut de cunoscut lui Adam și Evei cele zece precepte ale Sale.” – *The Signs of the Times*, 8 octombrie 1894.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pag. 363-370 engl. (cap. 32: „Legea și legămintele”).
Marea luptă, pag. 431-448.

Duminică

2 aprilie

1. PLANUL LUI DUMNEZEU PENTRU COPIII SĂI

a. Ce binecuvântare a prevăzut Dumnezeu pentru copiii Săi încă de când au fost creați? *Proverbele 4:10-13*.

b. Ce făgăduință, apel și exemplu oferă El fiecăruia dintre noi? *Psalmi 32: 8, 9*.

„Hristos nu l-a înălțat pe om servind mândriei lui. El S-a umilit și a fost ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce; și dacă mândria omenească nu este umilită și supusă, dacă inima încâpățânată nu devine gingașă prin Spiritul lui Hristos, El nu poate să întipărească în noi asemănarea cu Sine. El, umilul nazarinean, ar fi putut să acopere cu rușine mândria lumii, pentru că era comandant în curțile cerești; dar a venit în lumea noastră în umilință, pentru a arăta că universul cerului nu respectă și onorează bogățiile, sau poziția, sau autoritatea, sau titlurile de onoare, ci pe cei care doresc să-L urmeze pe Hristos, făcând orice poziție sau datorie vrednică de respect prin virtutea caracterului lor, prin puterea harului Său.” – *The Ellen G. White 1888 Materials*, pag. 1562.

2. AL CUI PLAN SĂ-L URMĂM?

a. Cum repetă, din păcate, mulți preținși creștini sentimentele înșelate ale lui Lucifer? Matei 5:19; Marcu 12:24.

„Sunt unii care spun: ‚Dați-mi-L pe Hristos, dar nu vreau nimic din lege.‘ Ei vorbesc despre harul lui Hristos, dar nu înțeleg însemnătatea harului; pentru că Dumnezeu nu-Și folosește harul ca să anuleze legea. Satana le-a încurcat mintea, făcându-i să privească legea ca pe un jug de robie, o piedică înaintea spiritualității. Ei vorbesc despre credință, dar nu știu ce înseamnă acest cuvânt; deoarece credința nu se găsește niciodată separat de adevăr. Pacea, pe care ei se laudă că le-o dă credința, nu este decât încredere în sine. Nimeni să nu pretindă că a fost primit de Hristos și că trăiește fără păcat, cât timp el, asemenea lui Lucifer, duce un război împotriva legii lui Dumnezeu, ajutându-l pe vrăjmaș în aceeași lucrare pe care a început-o în cer și o continuă pe acest pământ.

Astăzi, mii calcă legea lui Dumnezeu, apărând ideile pe care le-a născocit Satan cu mii de ani în urmă. Asemenea fariseilor mândri, ei nu cunosc nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.” – *The Signs of the Times*, 31 iulie 1901.

b. Cum confirmă Noul Testament planul lui Dumnezeu cu noi prin creațiune și răscumpărare? Efeseni 2:10.

„Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său’ (Genesa 1:27), și intenția Sa era ca omul, cu cât trăia mai mult, cu atât mai pe deplin să descopere acest chip – să reflecte mai pe deplin slava Creatorului. Toate facultățile lui erau capabile să se dezvolte; capacitatea și vigoarea lor trebuia să crească în mod continuu...

Restaurarea în om a chipului Făcătorului său, aducerea lui înapoi la desăvârșirea în care a fost creat, promovarea dezvoltării trupului, a minții și a sufletului, pentru ca scopul divin prin crearea lui să fie atins – aceasta trebuia să fie lucrarea de răscumpărare. Aceasta este ținta educației, marea țintă a vieții.” – *Educația*, pag. 15, 16 engl. (cap. „Sursa și țelul educației”).

3. PĂZITORII DE LA ÎNCEPUT AI LEGII LUI DUMNEZEU

a. Cum erau creațiunea și răscumpărarea omenirii îndeaproape întrețesute cu legea lui Dumnezeu de pe vremea patriarhilor? *Genesa 1:27; 3:9-12; Iov 33:23-28.*

„Adam și Eva, atunci când au fost creați, aveau o cunoștință a legii lui Dumnezeu; ei știau care erau pretențiile ei asupra lor; preceptele ei erau scrise în inima lor. Când omul a căzut prin păcătuire, legea nu s-a schimbat, dar a fost înființat un sistem de răscumpărare pentru a-l aduce înapoi la ascultare. S-a dat făgăduința unui Mântuitor, și s-au stabilit jertfele care arătau înainte spre moartea lui Hristos ca marea jertfă pentru păcat. Dar dacă legea nu ar fi fost încălcată niciodată, n-ar fi existat moarte și nici nevoia unui Mântuitor; ca urmare nu ar fi fost nevoie de nici o jertfă.

Adam i-a învățat pe urmașii lui legea lui Dumnezeu, și ea a fost transmisă din tată în fiu de la o generație la alta. Dar, în ciuda măsurilor pline de bunăvoință luate pentru răscumpărarea omului, doar puțini au fost aceia care au primit-o și i-au dat ascultare. Prin neascultare, lumea a devenit atât de stricată, încât era nevoie ca ea să fie curățită prin potop de nelegiuirea ei. Legea a fost păstrată de Noe și familia lui, iar Noe i-a învățat pe urmașii lui cele Zece Porunci.” – *Patriarhi și profeti*, pag. 363 engl. (cap. „Legea și legămintele”).

b. Ce putem învăța din raportul lui Dumnezeu despre Noe și Avraam? *Genesa 6:22; 26:2-5.*

„Cei ascultători nu strigă pur și simplu: ‚Crede, tot ce trebuie să faci este să crezi în Hristos;’ ci credința lor este ca cea a lui Noe și Avraam, care i-a făcut să păzească poruncile. Ei urmează exemplul lui Hristos, ascultă și așteaptă să prindă fiecare cuvânt de îndrumare din partea Căpeteniei mântuirii lor. Ei răspund glasului care spune: ‚Aceasta este calea, mergeți pe ea’ (Isaia 30:21).

Fiecare pas, pe care l-au făcut Noe și Avraam în ascultare de cuvântul lui Dumnezeu, era un pas de biruință. Un ‚așa zice Domnul’ îl întărea pe Noe să-și facă lucrarea de avertizare a lumii. Mărturia cu privire la Noe este: ‚Noe a făcut tot ce-i poruncise Domnul.’ (Genesa 7:5). Calea ascultării este calea unde se află siguranța noastră; pentru că cel care dorește și ascultă va mânca din bunătațile țării. Dacă păzim poruncile lui Dumnezeu, putem pretinde făgăduințele Sale scrise, în toată plinătatea lor.” – *The Signs of the Times*, 31 martie 1890.

4. DETALIILE DATE LA SINAI

a. Ce a făcut Dumnezeu la Sinai, și de ce? Exodul 24:12; 31:18; Deuteronomul 4:13.

„[Domnul] nu ... a încredințat preceptele Sale memoriei poporului care era predispus să uite cerințele Sale, ci le-a scris pe table de piatră. El dorea să îndepărteze de la Israel orice posibilitate de a amesteca tradițiile păgâne cu preceptele Sale sfinte, sau de a confunda cerințele Sale cu hotărârile sau obiceiurile omenești...

Dacă omul ar fi ținut legea lui Dumnezeu, așa cum a fost dată lui Adam după căderea lui, păstrată de Noe și păzită de Avraam, nu ar mai fi fost nevoie de ritualul tăierii împrejur. Iar dacă urmașii lui Avraam ar fi ținut legământul, pentru care tăierea împrejur era un semn, ei nu ar fi fost niciodată ademeniți de idolatrie, nici nu ar fi fost nevoie ca ei să sufere o viață de robie în Egipt; ei ar fi ținut legea lui Dumnezeu în minte, și nu ar fi fost nevoie ca ea să fie proclamată de pe Sinai sau săpată pe tablele de piatră.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 364 engl. (cap. 32: „Legea și legământele”).

b. Ce trebuie să înțelegem din tot ceea s-a întâmplat la Sinai? Neemia 9:13.

„[Domnul] a vorbit cu Moise din norul de slavă de deasupra tronului harului, și i-a dat instrucțiuni complete cu privire la sistemul de jertfe și formele de închinare care să fie practicate în sanctuar. Legea ceremonială a fost dată lui Moise în felul acesta, și ea a fost scrisă de el într-o carte. Dar legea celor Zece Porunci rostită de pe Sinai fusese scrisă de Dumnezeu Însuși pe tablele de piatră, și a fost păstrată cu sfințenie în chivot...

Deosebirea dintre cele două sisteme este mare și clară. Sistemul ceremonial era format din simboluri care arătau spre Hristos, spre jertfa și preoția Sa. Această lege rituală, cu jertfele și rânduielile ei, trebuia îndeplinită de evrei până când tipul se întâlnea cu antitipul în moartea lui Hristos, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii. Atunci, toate jertfele aveau să înceteze. Aceasta este legea pe care Hristos ‘a șters[-o] ... și a pironit[-o] pe cruce.’ (Coloseni 2:14). Dar cu privire la legea celor Zece Porunci, psalmistul declară: ‘Cuvântul Tău, Doamne, dăinuiește în veci în ceruri.’ (Psalmii 119:89).” – *Patriarhi și profeți*, pag. 364, 365 engl. (cap. 32: „Legea și legământele”).

5. O CREDINȚĂ VIE ȘI BIRUITOARE

a. Ce apeluri serioase ne adresează Domnul fiecăruia dintre noi? Isaia 1:18-20; 1 Ioan 2:1-5.

„Calea ascultării este calea unde se află siguranța noastră; pentru că cel care dorește și ascultă va mânca din bunătațile țării. Dacă păzim poruncile lui Dumnezeu, putem pretinde făgăduințele Sale scrise, în toată plinătatea lor. Mulți se simt atât de nevredețici, încât, asemenea sărmanului vameș, nu îndrăznesc să-și ridice ochii către ceruri. Ei ar trebui să încurajeze credința. Noi putem avea o credință inteligentă; putem, nu doar să spunem că noi credem, ci în umilință și încredere putem fi în stare să definim ceea ce credem și de ce credem așa cum credem. Ar trebui să manifestăm o credință vie, nu o credulitate oarbă. Tot cerul este la dispoziția celor care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.

Este nevoie să urcăm la un standard mai înalt, să înaintăm și să pretindem înaltele noastre privilegii. Ar trebui să umblăm în umilință cu Dumnezeu, să nu ne lăudăm cu desăvârșirea de caracter, ci în credință simplă să pretindem fiecare făgăduință din cuvântul lui Dumnezeu; pentru că ele sunt pentru cei ascultători, nu pentru călcătorii legii lui Dumnezeu. Trebuie ca pur și simplu să credem mărturia lui Dumnezeu și să depindem cu totul de El, și toate posibilitățile de vanitate și mândrie vor dispărea. Într-adevăr, noi suntem mântuiți prin credință, nu printr-o credință pasivă, ci prin credință care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Mâna lui Hristos poate ajunge la cel mai păcătos și-l poate aduce înapoi de la neascultare la ascultare; dar nici un creștinism nu este atât de sus încât să stea deasupra cerințelor legii sfinte a lui Dumnezeu. Aceasta ar fi dincolo de puterea lui Hristos de a ajuta, ar fi în afara învățăturilor și exemplului Său; pentru că El a spus: „Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui” (Ioan 15:10), și toți cei care Îl urmează pe Hristos vor asculta de legea sfântă a lui Dumnezeu.” – *The Signs of the Times*, 31 martie 1890.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum pot să-mi aduc viața mai mult în armonie cu planul descoperit al lui Dumnezeu?
2. De fapt, cum poate un pretins creștin să fie în pericolul de a urma căile lui Lucifer?
3. Ce au Adam, Noe și Avraam în comun?
4. De ce trebuie ca legea morală să fie privită diferit de legea ceremonială?
5. Cum este legea lui Dumnezeu strâns întretesută cu experiența zilnică a creștinului?

O inimă eliberată

„Mă desfățez să fac voia Ta, Dumnezeu meu: da, legea Ta este în inima mea.” (*Psalmi 40: 8, engl.*).

„Ascultarea este efectul și rodul unirii cu Hristos și cu Tatăl.” – *The Signs of the Times*, 17 aprilie 1893.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pag. 363-373 engl. (cap. 32: „Legea și legămintele”).

Hristos lumina lumii, pag. 175, 176 engl. (Cap. 17: „Nicodim”); 329, 330 (cap. 34: „Invitația”); 407 (cap. 44: „Adevăratul semn”).

Duminică

9 aprilie

1. VECHIUL LEGĂMÂNT

a. Ce făgăduință încurajatoare a dat Dumnezeu la Sinai și cum a răspuns poporul cu bucurie dar și cu naivitate? Exodul 19:5, 6; 24:7. Ce lecție mai adâncă era nevoie ca ei să mai învețe?

„Prin eliberarea [poporului Său] din Egipt, Dumnezeu a căutat să le descopere puterea și mila Sa, ca ei să fie conduși să-L iubească și să se încreadă în El. El i-a coborât la Marea Roșie – unde, urmăriți de egipteni, scăparea părea imposibilă – ca ei să vadă totala lor lipsă de ajutor, nevoia lor de ajutor divin; și atunci El i-a izbăvit. În felul acesta, ei au fost umpluți de dragoste și recunoștință față de Dumnezeu și de încredere în puterea Sa de a-i ajuta. El îi legase de Sine ca Izbăvitor al lor din robia vremelnică.

Dar exista un adevăr chiar mai mareț care trebuia imprimat în mintea lor. Trăind în mijlocul idolatriei și stricăciunii, ei nu aveau o concepție corectă despre sfințenia lui Dumnezeu, despre păcătoșenia fără margini a inimii lor, despre incapacitatea lor, în ei înșiși, de a asculta de legea lui Dumnezeu și despre nevoia lor de un Mântuitor. Ei trebuia învățați toate acestea. Dumnezeu i-a adus la Sinai; El Și-a arătat slava Sa; El le-a dat legea Sa, cu făgăduința unor mari binecuvântări cu condiția ascultării...

Poporul nu și-a dat seama de păcătoșenia inimilor lor și de faptul că, fără Hristos, este imposibil ca ei să țină legea lui Dumnezeu; și au încheiat repede un legământ cu Dumnezeu.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 371, 372 engl. (cap. 32: „Legea și legămintele”).

2. ÎNȚELEGÂND LEGĂMINTELE

a. Ce a avut loc imediat după ce a fost încheiat legământul?

Exodul 32:17-19.

b. Când a apărut această cădere, de ce a cruțat cu milă Dumnezeu rămășița moștenirii Sale? Exodul 32:30-35;33:1-14.

„[Israelii] fuseseră martori la vestirea legii lui Dumnezeu într-o măreție înspăimântătoare, și tremuraseră de groază înaintea muntelui; cu toate acestea, n-au trecut decât câteva săptămâni până când au rupt legământul cu Dumnezeu, și s-au plecat să se închine unui chip cioplit. Ei nu puteau spera la favoarea lui Dumnezeu printr-un legământ pe care l-au călcat; iar acum, văzând păcătoșenia și nevoia lor de iertare, au fost aduși să simtă nevoia de un Mântuitor... Acum, prin credință și dragoste, ei erau legați de Dumnezeu ca eliberatorul lor din robia păcatului. Acum, ei erau pregătiți să aprecieze binecuvântările legământului celui nou.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 372 engl. (cap. 32: „Legea și legămintele”).

c. Comparați legământul cel vechi cu cel nou. Ieremia 31:33, 34; Evrei 8:6-13.

„Termenii ‚vechiului legământ’ erau: Ascultă și trăiește; ‚Omul care le va împlini va trăi prin ele.’ (Ezechiel 20:11; Leviticul 18:5); dar ‚Blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia și cine nu le va face.’ (Deuteronomul 27:26). ‚Noul legământ’ era întemeiat pe ‚făgăduințe mai bune’ – făgăduința iertării de păcate și a harului lui Dumnezeu pentru reînnoirea inimii și aducerea ei în armonie cu principiile legii lui Dumnezeu.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 372. (cap. 32: „Legea și legămintele”).

d. Care a fost de fapt primul legământ pe care l-a făcut Dumnezeu cu omenirea? Genesa 3:15.

„Legământul harului a fost făcut prima dată cu omul în Eden, când, după cădere, s-a dat o făgăduință divină că sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui. Acest legământ oferea tuturor oamenilor iertare, și harul lui Dumnezeu pentru o ascultare viitoare prin credința în Hristos. El le făgăduia și viața veșnică cu condiția credincioșiei față de legea lui Dumnezeu.” – *Credința prin care trăiesc*, pag. 77.

3. LEGĂMÂNTUL CEL VEȘNIC

a. Cum câștigăm biruința asupra păcatului? Ezechiel 36:26; Romani 5:1; 3:31; 8:1-4, 12-14.

„Vrăjmășia împotriva lui Satan nu este naturală pentru inima omenească; ea este implantată de harul lui Dumnezeu. Când o persoană care a fost controlată de o voință încăpățanată și capricioasă este eliberată, și se supune cu toată inima atracției agenților cerești ai lui Dumnezeu, are loc o minune.”
– *Hristos lumina lumii*, pag. 407 engl. (cap. 44: „Adevăratul semn”).

b. De ce este dat legământul lui Dumnezeu cu Avraam ca o ilustrare pentru credincioșii din toate veacurile? Genesa 17:1-9; Faptele Apostolilor 3:25,26; Galateni 3:6-9.

„Avraam ... s-a încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor. Această credință i-a fost socotită ca neprihănire. Legământul cu Avraam a păstrat autoritatea legii lui Dumnezeu... .

Legământul cu Avraam a fost validat de sângele lui Hristos, și este numit al ‚doilea’ sau ‚noul’ legământ, deoarece sângele, prin care a fost sigilat, a fost vărsat după sângele primului legământ.

Legământul harului nu este un adevăr nou, pentru că a existat în mintea lui Dumnezeu din veșnicie. De aceea se numește legământul cel veșnic.

Există speranță pentru noi numai când venim sub legământul lui Avraam, care este legământul harului prin credința în Isus Hristos. Evanghelia predicată lui Avraam, prin care el a avut speranță, era aceeași evanghelia care ne este predicată astăzi.” – *Credința prin care trăiesc*, pag. 77.

c. Care sunt urmările încheierii unui astfel de legământ cu Dumnezeu? Psalmii 40:8; Ioan 8:29.

„Aceași lege care a fost săpată pe tablele de piatră este scrisă de Duhul Sfânt pe tablele inimii. În loc să încercăm să realizăm propria noastră neprihănire, noi acceptăm neprihănirea lui Hristos. Sângele Său ispășește păcatele noastre. Ascultarea Sa este primită ca fiind a noastră. Atunci, inima reînnoită de Duhul Sfânt va aduce ‚roadele Duhului’. Prin harul lui Hristos, vom trăi în ascultare de legea lui Dumnezeu scrisă în inimile noastre. Având Duhul lui Hristos, vom umbla cum El Însuși a umblat.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 372 engl. (cap. 32: „Legea și legămintele”).

4. ASCULTARE PRIN CREDINȚĂ

a. Ce este descoperit despre Hristos când comparăm Deuteronomul 6:4, 5 și Leviticul 19:18 cu Luca 10:27?

„Mântuitorul, simbolizat în ritualurile și ceremoniile legii iudaice, este exact același care este descoperit în evanghelie... Cel care a vestit legea de pe Sinai, și i-a dat lui Moise preceptele legii ceremoniale, este Același care a rostit Predica de pe Munte... Învățătorul este același în ambele dispensațiuni. Pretențiile lui Dumnezeu sunt aceleași. Principiile guvernării Sale sunt aceleași. Pentru că toate își au originea în El, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare' (Iacov 1:17)” – *Patriarhi și profeți*, pag. 373 engl. (cap. 32: „Legea și legămintele”).

b. Care sunt câteva dintre principiile pe care ar trebui să le înțelegem despre adevăratul creștinism? Romani 8:5-11.

„Supunerea sufletului față de Dumnezeu este esențială pentru mântuirea noastră. Nu poți urma un curs ales de tine și să fii în război cu legea lui Dumnezeu, trăind în neascultare de cerințele Sale și să fii totuși în armonie cu Dumnezeu. Ascultarea deplină față de voința lui Dumnezeu va aduce curaj, speranță, pace și fericire sufletului.” – *The Review and Herald*, 2 decembrie 1875.

„Când auzim clar glasul Său și ascultăm, toate gândurile de murmurare vor fi înăbușite; și vom lăsa toate consecințele pe seama Celui care a dat porunca. Dacă, atunci când vedem urmele pașilor lui Isus, pășim pe ele și-L urmăm, vom avea dragoste și putere.” – *The Signs of the Times*, 17 aprilie 1893.

c. De ce chiar și păcatele „mici” sunt atât de periculoase? Cântarea cântărilor 2:15; Psalmii 51:10; Luca 16:10.

„Care este diferența dacă mănânci din pomul cunoștinței binelui și răului sau din oricare altul din grădină? Păcatul lui Adam a constat în a face ceea ce Dumnezeu i-a interzis, iar aceasta a deschis porțile popoului de durere în lumea noastră. Ar trebui să medităm cu atenție asupra vieții lui Hristos și să dorim să înțelegem motivul pentru care a venit. Ar trebui să cercetăm Scripturile așa cum ne-a poruncit Hristos, ca să știm acele lucruri care mărturisesc despre El. Prin cercetare, putem găsi virtuțile ascultării în contrast cu caracterul păcătos al neascultării.” – *The Signs of the Times*, 17 aprilie 1893.

5. O INIMĂ NOUĂ CU MOTIVE NOI

a. Ce asigurare și apeluri ne aduc speranță? Ezechiel 36:25, 26; 1 Ioan 2:1; 3:4.

„Dacă un om păcătuiește, nu este nevoie ca el să renunțe la speranța lui în Hristos. Nu trebuie ca el să spună că nu mai are nici un rost să mai încerce să țină poruncile lui Dumnezeu, întrucât prin aceasta el s-ar așeza pe terenul lui Satan. Satan te urmărește cu ispitele lui ca să te convingă să cedezi și să păcătuiești; și când păcătuiești, atunci îți spune că nu are nici un rost să mai încerci și te poți declara la fel de bine un călcător pe față al legii lui Dumnezeu, pentru că nu poți să ții poruncile Sale. În numele și puterea dată de Dumnezeu, noi putem asculta de toate poruncile Sale, iar poruncile Sale nu sunt grele. Suntem fericiți atunci când le împlinim.” – *The Signs of the Times*, 24 aprilie 1893.

b. Descrieți experiența de biruință în Hristos. 1 Ioan 5:1-3; Romani 8:15-17.

„Fiecare datorie istovitoare, și fiecare sacrificiu devine o plăcere pentru cei pe care adevărul îi face liberi. Ce biruință este câștigată când viața pământească încetează și începe viața spirituală. Domnul conduce. Domnul păstrează. Dragostea lui Dumnezeu și ascultarea de toate poruncile Sale aduc toate puterile sufletului în ascultare de voința Sa. Putem constrânge inima și afecțiunile să iubească dragostea – dragostea sfințită. Acea dragoste care aduce sufletul în legătură cu cerul este mult mai serioasă, mai arzătoare și răbdătoare pentru rudele pământești decât oricare alta. În inimă nu există nimic care să fie în război cu cerințele lui Dumnezeu. Minții supuse și ascultătoare îi va plăcea să îplinească poruncile Sale. Răul va fi privit cu scârbă, iar binele va fi ales. Nici o renunțare sau jertfire de sine nu va fi care să fie dureroasă, pentru că inima găsește plăcere să facă aceasta pentru Hristos și să caute să mântuiască sufletele din greșeală și călcarea a legii sfinte a lui Dumnezeu. Când Dumnezeu deține controlul asupra afecțiunilor, mintea nu va fi egoistă, nici nu se va da înapoi de la sacrificii.” – *The Review and Herald*, 2 decembrie 1875.

ÎNTREBARE DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum este puterea creatoare a Celui Atotputernic legată direct de eliberarea noastră din păcat?

Dătătorul libertății

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.” (*Exodul 20:3*).

„În schimbarea care are loc atunci când sufletul se predă lui Hristos, se află simțământul celei mai înalte libertăți.” – *Hristos lumina lumii*, pag. 466 engl. (cap. 51: „Lumina lumii”).

Recomandare pentru studiu: *Testimonies*, vol. 6, pag. 9-13 engl. (cap. „Scopul lui Dumnezeu cu biserica”).
Selected Messages, vol. 2, pag. 317, 318.

Duminică

16 aprilie

1. CINE ESTE EL?

a. În ce cadru și cu ce cuvinte S-a prezentat Cel care a rostit cele Zece Porunci? Exodul 20:1, 2.

„Dumnezeu dorea să despartă pe poporul Său de lume și să-l pregătească să primească cuvântul Său. Din Egipt, El i-a condus până la Muntele Sinai, unde le-a descoperit slava Sa. Aici, nu era nimic care să atragă simțurile lor sau să le distragă atenția de la Dumnezeu; iar când marea mulțime a privit la muntele înalt ridicându-se deasupra lor, ei și-au putut înțelege nimicnicia lor înaintea lui Dumnezeu. Lângă aceste stânci, care puteau fi clintite doar prin puterea voinței divine, Dumnezeu a vorbit cu oamenii.” – *Testimonies*, vol. 6, pag. 9, 10 engl. (cap. „Scopul lui Dumnezeu cu biserica”).

b. Deși poate că niciodată nu am pășit pe pământul geografic egiptean – nici în deșertul Sinai – cum putem să ne raportăm la aceasta în propria noastră experiență? Isaia 44:24; 1 Petru 2:9

„După cum copiii lui Israel sărbătoreau eliberarea pe care Dumnezeu a realizat-o pentru părinții lor și felul miraculos în care i-a păstrat în timpul călătoriilor din Egipt în țara făgăduinței, în același fel ar trebui ca poporul lui Dumnezeu de astăzi să-și amintească cu recunoștință diferitele căi pe care le-a găsit El pentru a-i scoate din lume, afară din întunericul rătăcirii la lumina prețioasă a adevărului... Ar trebui să privim cu recunoștință la indicatoarele vechi, și să ne împropătăm sufletele cu amintirea bunătății iubitoare a Binefăcătorului nostru milostiv.” – *The Review and Herald*, 17 noiembrie 1885.

2. CE ÎL RECOMANDĂ?

a. De ce ar trebui să fim copleșiți în totalitate de puterea Creatorului nostru? Psalmii 33:6, 8, 9; Isaia 44:24.

b. De ce este nevoie pentru a putea înțelege impactul acestei realități? Evrei 11:3.

„Pretutindeni vedem lucrările desăvârșite ale marelui Artist Maestru. Cerurile spun slava Sa, iar pământul, care este modelat pentru fericirea omului, ne vorbește de dragostea Sa fără seamăn. Suprafața lui nu este un șes monoton, ci munți vechi și maiestuoși se ridică și diversifică peisajul. Sunt izvoare limpezi și văi fertile, lacuri frumoase, râuri late și oceane nemărginite.” – *Testimonies*, vol. 5, pag. 312 engl. (cap. „Păcatul nemulțumirii”).

c. Pe lângă crearea inițială a acestui pământ, așa cum se găsește în Genesa capitolul 1, ce înțelegere mai profundă trebuie să avem cu privire la puterea continuă a lui Dumnezeu? Psalmii 19:1-3; 147:6-8.

„Aceeși energie creatoare, care a adus lumea la existență, se exercită și acum în menținerea universului și continuarea acțiunilor din natură. Mâna lui Dumnezeu conduce planetele în marșul lor ordonat prin ceruri. Nu printr-o putere proprie își continuă pământul drumul în jurul soarelui și aduce roadele sale bogate an de an. Cuvântul lui Dumnezeu conduce elementele. El acoperă cerurile cu nori și pregătește ploaia pentru pământ. El face ca valea să fie roditoare, și iarba să crească pe munți’. (Psalmii 147:8). Prin puterea Sa, vegetația crește din abundență, frunzele apar și florile înfloresc.” – *Special Testimonies on Education*, pag. 58, 59.

„Dumnezeu trimite roua și ploaia ca să împrăspăteze pământul însetat. Brizele, care aduc sănătate prin curățirea și răcirea aerului, sunt controlate de înțelepciunea Sa. El a așezat soarele pe cer ca să marcheze ziua și noaptea, și prin razele lui plăcute dă lumină și căldură pământului, făcând ca vegetația să crească din abundență.” – *Testimonies*, vol. 5, pag. 312 engl. (cap. „Păcatul nemulțumirii”).

3. O AUTORITATE LEGALĂ

- a. Ce întrebări rostite de buzele Creatorului răsună de-a lungul secolelor pentru fiecare dintre noi? Iov 38:3-7, 22, 23, 31, 32. Ca răspuns, ce ar trebui să recunoaștem în mod inevitabil?**

„Dumnezeu este suveran. Omul să nu-I pună la îndoială dreptul de a conduce universul. Dumnezeu Și-a afirmat dreptul de a cârmui când a spus: ‚Să nu ai alți dumnezei afară de Mine’; ‚căci în șase zile a făcut Domnul cerul și pământul, și marea și tot ce se află în ele’ (Exodul 20:3, 11). El este Creatorul și Păstrătorul lumilor. El susține universul prin cuvântul puterii Sale. Natura și știința mărturisesc că are dreptul de a conduce propria Sa creație. Îngerii sunt supuși cârmuirii Sale; de aceea omul să se plece în adorare înaintea Sa.” – *The Signs of the Times*, 5 iunie 1901.

- b. De ce nu este această înțelegere umilitoare spre paguba noastră, ci spre câștigul nostru? Luca 14:11; Psalmii 113:5, 6.**

„Dacă dorim să ascultăm, lucrările create ale lui Dumnezeu ne vor învăța lecții prețioase de ascultare și încredere. De la stelele, care în cursul lor fără de urmă prin spațiu își urmează de la un secol la altul calea rânduită lor, până la cea mai mică particulă, lucrurile din natură ascultă de voința Creatorului. Iar Dumnezeu Se îngrijește și susține tot ce a creat. El, care susține lumile nenumărate din imensitatea spațiului, are grijă în același timp de nevoile vrăbiuței care își ciripește modestul ei cântec fără teamă.” – *Calea către Hristos*, pag. 85, 86 engl. (cap. 10: „Cunoașterea de Dumnezeu”).

„Lucrările create ale lui Dumnezeu mărturisesc despre dragostea și puterea Sa. El a chemat lumea la existență, cu tot ceea ce cuprinde ea. Dumnezeu iubește frumosul; iar în lumea, pe care a pregătit-o potrivit pentru noi, nu ne-a dat doar tot ce era necesar pentru confortul nostru, ci a umplut cerurile și pământul cu frumusețe. Vedem dragostea și purtarea Sa de grijă în bogăția câmpurilor toamna, și zâmbetul Său, în raza plăcută a soarelui. Mâna Sa a făcut stâncile ca niște castele și munții falnici. Copacii înalți cresc la porunca Sa; El a întins covorul verde și catifelat, și l-a punctat cu arbuști și flori. De ce a îmbrăcat pământul și copacii cu verdele viu, în loc de maro închis și mohorât? Nu ca să fie mai plăcuți ochiului? Să nu ni se umple inima de recunoștință când vedem dovezile înțelepciunii și dragostei Sale în minunile creației Sale?” – *Special Testimonies on Education*, pag. 58.

4. ROSTITE DE UN MÂNTUITOR

a. Ce puncte ar trebui să reținem mereu despre Cel care a scris pentru noi cele Zece Porunci? Coloseni 1:12-17.

„Mâna care susține lumile în spațiu, mâna care ține în ordinea lor perfectă și în activitatea lor neobosită toate lucrurile din universul lui Dumnezeu, este mâna care a fost străpunsă pe cruce pentru noi.” – *Educația*, pag. 132 engl. (cap. „Știința și Biblia”).

„Hristos a fost acela care a spus: ‚Împliniți legile Mele, păziți poruncile Mele.’ (Leviticul 25:18). Hristos a prezentat aceleași principii pe Muntele Fericirilor ca cele pe care le-a prezentat pe Muntele Sinai. El a spus că pe principiile de dragoste față de Dumnezeu și aproapele nostru se bazau toată legea și profeții.” – *The Signs of the Times*, 11 iunie 1896.

b. De ce avem motive din abundență să apreciem felul în care Dumnezeu Se poartă cu noi? Iov 36:5-11.

„În timp ce bunul nostru Tată ceresc ne-a dat atât de multe lucruri care să ne aducă fericire, ne-a dat și binecuvântări mascate. El înțelege nevoile omului căzut; și, în timp ce, pe de-o parte ne oferă privilegiile, pe de alta există neplăceri care sunt desemnate ca să ne facă să folosim capacitatea pe care ne-a dat-o. Acestea dezvoltă sânguina răbdătoare, perseverența și curajul...

[Omul] nu este lăsat să se lupte cu ispitele și încercările în propria lui putere. Ajutorul este la Acela care este puternic. Isus a părăsit curțile regești ale cerului, a suferit și a murit într-o lume degradată de păcat, ca să-l poată învăța pe om cum să treacă prin încercările vieții și să biruiască ispitele ei. Aici este un exemplu pentru noi.” – *Testimonies*, vol. 5, pag. 312 engl. (cap.: „Păcatul nemulțumirii”).

c. Ce ar trebui să reținem când ne gândim la fiecare din cele Zece Porunci în parte? Ioan 1:1-4, 12, 13; Psalmii 19:8-11.

„Cele zece porunci, care spun ‚Să faci’ și ‚Să nu faci’, sunt zece făgăduințe garantate nouă dacă ascultăm de legea care guvernează cerul.” – *The Review and Herald*, 26 octombrie 1897.

„Fiecare ‚Să nu faci’, fie din legea fizică sau morală, presupune o făgăduință. Dacă o păzim, pașii noștri vor fi însoțiți de o binecuvântare. Dumnezeu nu ne forțează niciodată să facem binele, dar El caută să ne mântuiască de rău și să ne conducă spre bine.” – *Divina vindecare*, pag. 91, 92.

5. O FĂGĂDUINȚĂ

- a. **De ce caută Hristos cu atâta seriozitate să ne tragă de la plăcerile amăgitoare ale acestei lumi? 1 Ioan 2:15-17; Ioan 6:63.**

„Orice tinde să absoarbă mintea și să o abată de la Dumnezeu ia forma unui idol. Dumnezeu cel adevărat și viu este detronat din cuget și inimă, iar templul sufletului este profanat de închinarea la alți dumnezei în afară de Domnul. „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine”, spune porunca (Exodul 20:3). Să ne cercetăm inima, să ne comparăm viața și caracterul cu statutele și preceptele lui Iehova și apoi să căutăm cu sârguință să ne îndreptăm greșelile.” – *Testimonies*, vol. 4, pag. 632 engl. (cap. „Simplitate în îmbrăcăminte”).

- b. **Când distingem clar dragostea lui Dumnezeu și răspundem din toată inima la ea, care este făgăduința Sa? Exodul 20:3; Deuteronomul 28:1.**

„În ultimele zile ale istoriei acestui pământ, glasul care a vorbit de pe Sinai, mai spune încă: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine” (Exodul 20:3). Omul și-a așezat voința împotriva voinței lui Dumnezeu, dar el nu poate aduce la tăcere cuvântul poruncii. Mintea omenească nu se poate sustrage de la obligația ei față de o putere mai înaltă. Teoriile și speculațiile pot exista din abundență; oamenii pot încerca să pună știința în contradicție cu revelația și, în felul acesta, să desființeze legea lui Dumnezeu; dar porunca răsună mai puternic și tot mai puternic: „Să te închini înaintea Domnului, Dumnezeului Tău și numai Lui să-I slujești” (Matei 4:10).” – *Profeți și regi*, pag. 624, 625 engl. (cap. 51: „O redeșteptare spirituală”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce numai Iehova are dreptul la închinarea mea?
2. Cum Își descoperă El continuu dragostea față de mine în natură?
3. Cum Își descoperă El continuu dragostea față de mine prin providența Sa?
4. Cum Își descoperă El continuu dragostea față de mine prin evanghelia veșnică?
5. De fapt, de ce exercit cea mai mare libertate întronându-L ca Domn peste viața mea?

Liberi de idoli goi și dezamăgitori

“Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor, să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.” (*Exodul 20:4-6*).

“Iubirea de bani, mândria în îmbrăcăminte și etalare – tot ce distrage atenția de la Dumnezeu – devine un idol.” – *The Review and Herald*, 29 ianuarie 1884.

Recomandare *Calea către Hristos*, pag. 43-48 engl. (cap. 5: „Consacrarea”).
pentru studiu: *Testimonies*, vol. 2, pag. 439-489 engl. (cap. „Un apel către biserică”).
Idem., vol. 8 pag. 50-53 engl. (cap. „Avertismente și sfaturi date comunității din Battle Creek”).

Duminică

23 aprilie

1. SUNTEM FERMECAȚI?

a. Ce întrebare directă a apostolului Pavel răsună pentru mulți prețiși credincioși astăzi? *Galateni 3:1*.

„Cu cât oamenii se despart mai mult de Dumnezeu, și cu cât mai puțin ascultă de poruncile Sale, cu atât mai mult se vor încrede în ei înșiși. Gândurile lor vor fi egoiste, iar acțiunile lor tot la fel. Ei se vor mândri cu felul în care conduc afacerile, dar vor fi foarte neștiutori cu privire la lucrurile în legătură cu bunăstarea lor viitoare. Vor fi atât de atașați de lucrurile acestei lumi încât cuvintele pe care Pavel le adresează galatenilor li se aplică și lor... [*Galateni 3:1 citat*]... Ei cred că bogățiile înseamnă măreție și cinste, iubire de confort, satisfacerea eului și etalare. Ei doresc să aibă poziții de putere, să primească lingușirea și respectul lumii. Se complac liber în păcat până când puterea lor morală paralizază.” – *The Signs of the Times*, 20 februarie 1896.

2. PĂZIND SIMȚURILE

a. Cât de serioasă este problema robiei poftei? Filipeni 3:18, 19.

„[Exodul 20:3 citat.] Nu numai prin negarea existenței lui Dumnezeu sau prin închinarea înaintea idolilor de lemn sau piatră este călcată prima poruncă. Principiile ei sunt încălcate de mulți dintre cei care mărturisesc că sunt urmașii lui Hristos, dar Domnul cerului nu-i recunoaște ca pe copiii Săi pe aceia care nutresc în inimile lor ceva care ia locul pe care ar trebui să-L dețină numai Dumnezeu. În cazul multora, satisfacerea poftei deține controlul.” – *The Youth's Instructor*, 31 decembrie 1896.

b. Ce dar a denaturat Satan în mod amăgitor ca să-și atingă scopul lui pervertit? Ezechiel 28:13.

„Muzica este idolul la care se închină mulți preținși creștini păzitori ai Sabatului. Satan nu are nici o obiecție față de muzică dacă o poate face un canal prin care să aibă acces la mintea tinerilor. Tot ce distrage mintea de la Dumnezeu și ocupă timpul, care ar trebui devotat serviciului Său, se potrivește scopului lui. El lucrează prin mijloacele care exercită cea mai puternică influență ca să-i țină pe mulți într-o stare de orbire plăcută, în timp ce sunt paralizați de puterea lui. Când este folosită bine, muzica este o binecuvântare; dar, adesea, ea este făcută unul dintre mijloacele cele mai atractive prin care Satana prinde sufletele în cursă.” – *Testimonies*, vol. 1, pag. 506 engl. (cap. „Către tineri”).

c. De ce ajutor au nevoie cei care sunt robii senzualității? Romani 8:5, 6; 13:14.

„Încrederea mea în omenire a fost foarte zdruncinată. Mi s-a arătat că persoane cu o purtare aparent bună, și care nu-și îngăduiau libertăți nepermise față de celălalt sex, erau vinovate de practicarea în taină a viciului aproape zilnic. Ei nu s-au abținut de la acest păcat teribil nici în timpul celor mai solemne adunări în sesiune. Ei au ascultat cele mai solemne și impresionante discursuri despre judecată, care păreau că-i aduc înaintea tribunalului lui Dumnezeu, făcându-i să se teamă și să tremure; cu toate acestea, de abia trecea o oră înainte ca ei să se angajeze în păcatul lor favorit și vrăjit, pângărindu-și trupurile. Erau atât de mult înrobiți de această nelegiuire îngrozitoare, încât păreau fără putere să-și stăpânească patimile.” – *Testimonies*, vol. 2, pag. 468, 469 engl. (cap. „Un apel către biserică”).

3. MAI MULȚI IDOLI CARE SE STRECOARĂ ÎNĂUNTRU

- a. Cu ce mustrare puternică dezvăluie Dumnezeu câteva din capcanele obișnuite în care sunt prinse astăzi atât femeile cât și bărbații? Isaia 3:16, 17, 24-26; Ezechiel 28:17; 1 Petru 3:3, 4.**

„[Mulți] acordă îmbrăcămintei și iubirii de lume primul loc în inimă. Dar în cuvântul Său, Dumnezeu ne-a arătat că aceste lucruri nu ar trebui să dețină primul loc.” – *The Youth's Instructor*, 31 decembrie 1896.

- b. Ce apel este făcut către închinătorii la „cai” cu motor de astăzi? Psalmii 20:5-7.**
- c. Într-o eră în care tehnologia înaintează cu repeziciune, cum suntem avertizați împotriva practicii de a duce la exces zelul nostru față de cele mai recente „jucării” cu prețul declinului nostru spiritual? Eclesiastul 7:29.**

„Dumnezeu ne-a dat multe lucruri în această viață asupra cărora să ne revărsăm afecțiunile, dar când ducem la extrem ceea ce este îngăduit, devenim idolatri. Legea lui Dumnezeu cere ca fiecare fiu și fiică a lui Adam să-L iubească mai presus de orice, iar tot ce îndepărtează afecțiunile noastre de la Dumnezeu și micșorează interesul nostru față de lucrurile veșnice este un idol.” – *The Youth's Instructor*, 31 decembrie 1896.

„Fiecare plăcere cultivată și care distrage mintea de la Dumnezeu trebuie sacrificată. În multe familii, rafturile, etajerele și mesele sunt pline cu ornamente și tablouri. Albușele pline cu poze de familie și cu prieteni sunt așezate în locuri de unde să atragă atenția vizitatorilor. În felul acesta, gândurile, care ar trebui să fie îndreptate spre Dumnezeu și interesele veșnice, sunt coborâte la lucrurile de rând. Nu este acesta un fel de idolatrie?” – *The Review and Herald*, 14 mai 1901.

- d. Care este singura noastră speranță împotriva unei înșelătorii larg răspândite pe care ar fi mai bine să o evităm? Psalmii 37:35-37; 1 Timotei 6:6-11.**

„Ca să câștige bani, sau să fie primii, unii vor trăda cauza cea mai de preț a adevărului. Există un spirit puternic care ia în stăpânire mintea și caracterul. Omul își angajează întreaga ființă ca să îndeplinească ceva mareț; o sete de neastâmpărat ia în stăpânire întreaga ființă ca să câștige bani.” – *Manuscript Releases*, vol. 18, pag. 129.

4. DORINȚA DUPĂ LUX ȘI CONFORT

a. Cât de serioase sunt avertismentele lui Dumnezeu față de noi împotriva idolatriei moderne? Ezechiel 14:3, 4.

„Poate că oamenii nu se pleacă înaintea idolilor de lemn sau piatră, dar toți cei care iubesc lucrurile lumii și găsesc plăcere în nedreptate au ridicat idoli în inimile lor. Majoritatea preaișilor creștini servesc altor dumnezei în afară de Domnul. Se cultivă mândria și luxul, idoli sunt ridicați în sanctuar iar locurile lui sfinte sunt pângărite.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, pag. 238.

„Cei care folosesc timpul prețios încredințat lor de Dumnezeu – timpul care a fost cumpărat cu un preț infinit – pentru a-și împodobi casa pentru etalare, urmând moda și obiceiurile lumii, nu numai că-și răpesc propriile suflete de hrana spirituală, dar nu-I dau nici lui Dumnezeu ce I se cuvinte. Timpul petrecut astfel în satisfacerea dorințelor egoiste poate fi folosit pentru a obține o cunoștință a cuvântului lui Dumnezeu, în cultivarea talentelor noastre, ca să oferim Creatorului nostru un serviciu inteligent.

Putem să ne uităm în oglinda legii lui Dumnezeu și să nu simțim nici o condamnare în această privință? Fiecare să-și cerceteze experiența trecută și să se întrebe: Cât din timpul prețios, care mi-a fost acordat de Dumnezeu, l-aș fi putut folosi făcând bine, învățând despre Dumnezeu, și căutând să devin un stâlp în casa Sa, o lumină și o binecuvântare pentru lume?” – *The Youth's Instructor*, 31 decembrie 1896.

b. Ce înțelegere ne poate ajuta să ne eliberăm de robia idolilor? Coloseni 3:5-7.

„Nu este nevoie să ne plecăm înaintea unui lemn sau a unei pietre pentru a ne închina la idoli. Orice ia în stăpânire inima, pretinzând serviciul ei, și care nu este sub îndemnul Duhului Sfânt, ia forma unui idol. Cât de multe suflete vor veni sub stăpânirea lăcomiei, care este idolatrie, printr-un curs greșit de acțiune lăsând mintea să se concentreze asupra unui anumit curs de acțiune ca să scoată în evidență eul!” – *Manuscript Releases*, vol. 18, pag. 129.

5. AȘEZÂND PRIORITĂȚILE NOASTRE ÎN ORDINE

a. Cum și de ce trebuie să căutăm eliberarea de inima împărțită? Psalmii 86:11; Exodul 20:4-6.

„Poporul lui Dumnezeu nu este nici pe jumătate treaz. Simțurile lor par paralizate de indiferență. Frați și surori, îndepărtați dragostea de sine, dragostea voastră de comoditate și îmbrăcăminte și lăsați ca darurile voastre să curgă în vistierie. În curând, fiecare dintre noi va trebui să stăm în fața Judecătorului întregului pământ, ca să răspundem de faptele făcute în trup. Și atunci va trebui să dăm socoteală de binele pe care l-am fi putut face, dar nu l-am făcut... În marea carte a lui Dumnezeu, este înregistrat fiecare dolar care a fost cheltuit inutil pentru satisfaceri egoiste. Mijloacele folosite în felul acesta erau ale Domnului, iar voi ați făcut din eu un idol și ați neglijat sufletele semenilor voștri pentru care a murit Hristos. Dacă banii cheltuiți pe costumele de haine și pe podoabe ar fi intrat în visteria lui Dumnezeu, ar fi putut fi construite case de închinare, ar fi putut fi închiriate săli cu scopuri misionare, și acolo unde acum este un misionar în câmp, ar fi putut fi o sută. Cine va trebui să dea socoteală pentru această lipsă de fonduri?” – *The Review and Herald*, 13 octombrie 1885.

b. Pe scurt, cum trebuie să rupem lanțurile robiei care ne jefuiesc în mod subtil de libertatea noastră dată de Dumnezeu în Hristos? Luca 14:27, 33; Galateni 5:1.

„Trebuie renunțat la orice îndepărtează inima de Dumnezeu. Mamona este idolul multora. Iubirea de bani, dorința de bogăție este lanțul de aur care îi leagă de Satan. O altă clasă se închină reputației și onoarei lumești. Viața de comoditate egoistă și fără responsabilități este idolul altora. Dar aceste legături de robie trebuie rupte. Nu putem fi jumătate ai Domnului și jumătate ai lumii. Nu suntem copiii lui Dumnezeu dacă nu suntem astfel pe deplin.” – *Calea către Hristos*, pag. 44 engl. (cap. 5: „Consacrarea”).

ÎNTREBARE DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Fără să mă uit la slăbiciunile celorlalți, de ce idoli trebuie să scap și ce pași trebuie să fac pentru a fi eliberat de ei?

Sabat, 6 mai 2006

Darul Sabatului Întâi pentru proiectul Școlii de Sabat de dezvoltare din Micronesia

Statele federale ale Micronesiei sunt compuse din 607 insule din nordul Oceanului Pacific, în estul Filipinelor. Chiar dacă acoperă o suprafață mare a Pacificului, cea mai mare parte a lor este apă. La un loc, suprafața uscatului este de doar 702 km² (ceva mai puțin decât jud. Ilfov, n.tr.). Populația de peste 100.000 de locuitori a câștigat independența de Statele Unite în 1986.

Lucrarea reformei s-a concentrat în primul rând în insulele din sudul Pacificului, cum ar fi Polinezia Franceză, Samoa de Vest și Fiji. Dar strigătul macedonian a fost auzit și dinspre insulele din nordul Pacificului. O dezvoltare corespunzătoare a misiunii în Micronesia va înlesni răspândirea evangheliei în Palau, Insulele Marshall și Insulele Mariane Nordice și Kiribati.

Limba oficială și vorbită este engleza, dar este necesar să oferim și materiale în principalele limbi locale, cum ar fi turcheza, pohnpeiana, iapaza, cosreana, ulitiana, voleaiana, nuuoro și capingamarangi.

Micronesia, spre deosebire de vecinii ei din sudul Pacificului, a rămas relativ izolată de lume. Deși există potențial turistic, nu există decât puțin transport aerian în afara țării. Acest lucru a împiedicat răspândirea evangheliei în această parte a Pacificului. Dar prin harul lui Dumnezeu, Domnul a deschis o cale. Acum puteți ajuta prin sprijinirea acestei noi misiuni în curs de dezvoltare. Vă rog să oferiți cu generozitate când se strânge colecta specială în această lună.

David Zic, Secretarul Departamentului Școlii de Sabat al CG

Liberi de o vorbire lipsită de reverență

“Să nu iei în deșert numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.” (*Exodul 20:7*).

“Această poruncă [a treia]... ne interzice să folosim numele lui Dumnezeu într-un mod ușuratic sau nepăsător, fără respect față de grozava lui însemnătate.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 306 engl. (cap. 27: „Legea dată lui Israel”).

Recomandare pentru studiu: *Testimonies*, vol. 1, pag. 201-203 engl. (cap. „Despre jurământ”).
Cugetări de pe Muntele Fericirilor, pag. 66-69 engl. (cap. 4: „Spiritualitatea legii”).

Duminică

30 aprilie

1. ROSTIND NUMELE CELUI ATOTPUTERNIC

a. Ce ar trebui să reținem despre numele sfânt al lui Dumnezeu? Exodul 20:7; Psalmii 111:9.

„Toți ar trebui să mediteze la măreția [lui Dumnezeu], la puritatea și sfințenia Sa, pentru ca în inimă să fie imprimat simțământul caracterului Său înălțat; iar numele Său ar trebui rostit cu reverență și solemnitate.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 307 engl. (cap. 27: „Legea dată lui Israel”).

„Ce viziune palidă au unii despre sfințenia lui Dumnezeu și cât de mult iau ei numele Său sfânt și respectabil în deșert fără să înțeleagă faptul că vorbesc despre Dumnezeu, marele și grozavul Dumnezeu.” – *Experiențe și viziuni*, pag. 70 engl. (cap. „Pregătirea pentru sfârșit”).

b. Ce suntem sfătuiți cu privire la felul în care să ne rugăm la un Dumnezeu sfânt? Matei 6:7. Care este datoria predicatorilor și părinților cu privire la aceasta? Ezechiel 44:23.

„Mulți folosesc exprimări ușuratic și lipsite de respect, care Îl întristează pe Duhul gingaș al Domnului și fac ca cererile lor să nu ajungă în cer” – *Experiențe și viziuni*, pag. 70 engl. (cap. „Pregătirea pentru sfârșit”).

2. FĂCÂND JURĂMINTE

a. Împotriva a ce fel de jurăminte suntem avertizați? Matei 5:33-37; Iacov 5:12.

„[Iudeii nu] se dădeau înapoi de la călcarea jurământului, atâta timp cât se putea găsi un pretext meșteșugit, care să-i pună la adăpost de lege. Isus a osândit practicile lor, declarând că obiceiul lor de a jura era o călcare a poruncii lui Dumnezeu.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pag. 66 engl. (cap. 4: „Spiritualitatea legii”).

„[Matei 5:37, citat.] Aceste cuvinte condamnă toate acele expresii fără înțeles și de umplură care sunt vecine cu profanarea. Ele condamnă complimentele înșelătoare, ocolirea adevărului, lingușelile, exagerările, falsurile în comerț, care sunt atât de obișnuite în societate și în lumea afacerilor.” – *Idem*, pag. 68 engl. (cap. 4: „Spiritualitatea legii”).

„Unii exagerează când vorbesc. Unii jură pe viața lor; alții jură pe capul lor – la fel de sigur precum trăiesc; la fel de sigur cum este că au cap. Alții iau cerul și pământul ca martori că anumite lucruri sunt așa. Unii speră că Dumnezeu îi va nimici dacă ceea ce spun nu este adevărat. Isus își avertizează ucenicii împotriva unui astfel de jurământ obișnuit.” – *Testimonies*, vol. 1, pag. 201 engl. (cap. „Despre jurământ”).

b. Ce descoperă exemplul lui Hristos despre jurământul judecătoresc? Matei 26:63, 64.

„Mântuitorul nostru nu ... a interzis jurământul judecătoresc, în care Dumnezeu este chemat în mod solemn să fie martor că ceea ce se spune este adevărul și numai adevărul. Isus Însuși, în timpul procesului Său înaintea Sinedriului, nu a refuzat să mărturisească sub jurământ...”

Dar dacă este cineva care poate depune mărturie completă sub jurământ, acesta este creștinul. El trăiește în mod continuu ca în prezența lui Dumnezeu, știind că fiecare gând este deschis ochilor Celui cu care avem de a face; și când i se cere să facă aceasta în cadru legal, este drept ca el să apeleze la Dumnezeu ca martor că ceea ce spune este adevărul, și numai adevărul.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pag. 66, 67 engl. (cap. 4: „Spiritualitatea legii”).

3. ALTE FELURI DE JURĂMINTE

a. Care sunt alte forme mai subtile de jurăminte? Iacov 4:11, 12.

„Felul vostru de vorbire să fie: 'Da, da; nu, nu'; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.' (Matei 5:37)... Dacă s-ar da ascultare la aceste cuvinte ale lui Hristos, ele ar opri rostirea bănuielii rele și criticii răutăcioase; pentru că atunci când comentează acțiunile sau motivele altuia, cine poate fi sigur că spune exact adevărul? Cât de adesea, mândria, patima, resentimentul personal colorează impresia dată! O privire, un cuvânt, chiar intonația vocii poate fi plină de falsitate. Chiar și faptele pot fi prezentate în așa fel încât să dea o impresie falsă.” – *Cugetări de pe Muntele Ferișilor*, pag. 67, 68 engl. (cap. 4: „Spiritualitatea legii”).

b. Ce atitudine este cu totul inacceptabilă în biserica lui Dumnezeu? Matei 5:21, 22.

„O cât de multă [cultivare a mâniei împotriva unui frate sau a unei surori] este astăzi în biserică! [Matei 5:22 citat]. Dumnezeu are o luptă de dus cu acel om. El crede că are motiv să fie mândros și să-l numească pe fratele lui ‚prostule‘; dar aceste cuvinte pătimase sunt o mireasmă de moarte spre moarte. Cel care le rostește nu cooperează cu Dumnezeu, ci cu Satan. În cer, cuvintele lui rele sunt așezate pe aceeași listă cu înjurătura” – *The Review and Herald*, 1 aprilie 1902.

c. Ce chemare ajunge la toți credincioșii în Hristos? Coloseni 4:6; Efeseni 4:29.

„Tot ceea ce fac creștinii trebuie să fie transparent ca lumina soarelui. Adevărul este din Dumnezeu; înșelăciunea, sub toate formele ei nenumărate, este din Satan; iar cei care se depărtează în vreun fel oarecare de linia dreaptă a adevărului, se înșală singuri în puterea celui rău. Totuși, nu este un lucru ușor să se spună adevărul exact. Nu putem spune adevărul dacă nu cunoaștem adevărul; și cât de adesea, ideile preconceptuate, predispoziția mentală, cunoștința incompletă, greșelile de judecată împiedică înțelegerea corectă a chestiunilor cu care avem de a face! Nu putem spune adevărul dacă mințile noastre nu sunt călăuzite tot timpul de Cel care este adevărul.” – *Cugetări de pe Muntele Ferișilor*, pag. 68 engl. (cap. 4: „Spiritualitatea legii”).

4. ÎNJURÂND ACASĂ

a. Ce trecem prea adesea cu vederea în cercul familiei? Psalmii 101:2; Proverbele 16:32.

„Uneori, spiritul irascibilității și al plângerii invadează cercul căminului. Poate că voința este crucificată în lucruri minore pe care o persoană cu spirit vesel de abia dacă le observă; dar cel irascibil se supără și se irită ca și cum ar fi suferit o mare nedreptate, iar reproșurile pătimase pe care le rostește împotriva persoanei care, crede el, a comis o greșeală, nu sunt mai puțin păcătoase decât înjurăturile.” – *The Signs of the Times*, 12 iunie 1884.

„Între membrii multor familii există obiceiul de a se spune cuvinte necontrolate, nepăsătoare; iar obiceiul de a rosti cuvinte care necăjesc, de a spune cuvinte aspre, devine tot mai puternic pe măsură ce este îngăduit, și astfel se spun cuvinte supărătoare, care vin din porunca lui Satan, nu a lui Dumnezeu... Dacă cei care se dedau la rostirea de cuvinte pătimase ar studia Ghidul și, cu o minte sinceră, ar căuta să cunoască cerințele lui și să le împlinească – dacă ar pune în practică poruncile lui – ce transformare ar fi în purtarea și vorbirea lor! Cuvintele pătimase, înfierbântate nu ar trebui rostite niciodată, căci în ochii lui Dumnezeu și ai sfinților îngeri ele sunt ca un fel de înjurătură.

Fiecare relație a vieții, fiecare poziție de răspundere, fiecare afecțiune și obicei, fiecare emoție a minții trebuie aduse la marele standard al neprihănirii, poruncile lui Dumnezeu, care sunt foarte cuprinzătoare.” – *The Youth's Instructor*, 20 septembrie 1894.

b. Ce calități ar trebui să cultivăm cu conștiințiozitate? Proverbele 16:24; 2 Petru 3:14.

„S-ar putea să te surprindă [datoria ta de a ține strâns frâiele atât ale limbii, cât și ale gândurilor tale], dar a fi în permanență iritat și a-i irita și pe alții prin remarcile tale critice și întunecate este un fel de înjurătură. Aceste crize de indigestie sunt greu de suportat, dar ține strâns de frâie ca să nu aduci injurii celor care sunt cei mai buni prieteni ai tăi, sau dușmanilor tăi.” – *Minte, caracter și personalitate*, vol. 2, pag. 43, 44.

5. BIRUINȚĂ PRIN MÂNTUITORUL NOSTRU

a. Descrieți libertatea care vine când câștigăm biruința asupra tânguiri. Romani 8:21.

„Bărbații și femeile care se agită și se irită vor pierde afecțiunile prietenilor lor, pentru că ei înțepă tot timpul pe cineva. Oricare ar fi poziția lor, oricât de înflăcărată ar fi mărturisirea lor, ei nu pot avea o influență hotărâtă spre bine până nu îndreaptă acest defect. Ei s-au plâns destul ca să verifice chestiunea și să arate că tânguiriile nu-i fac mai fericiți și nici calea lor mai ușoară” – *The Signs of the Times*, 12 iunie 1884.

b. Ce speranță putem culege din experiența lui Petru? Matei 26:33-35, 69-75: 1 Ioan 2:1, 2.

„Observați calea urmată de Petru. Căderea lui nu a fost instantanee, ci treptată. S-a făcut un pas, apoi un altul, până când sârmanul păcătos L-a tăgăduit pe Domnul lui cu blesteme și înjurături. El L-a tăgăduit pe Omul Durerilor când Acesta S-a întâlnit cu suferința...

Dar Petru nu a fost lăsat fără speranță. Privirea pe care i-a acordat-o Hristos a adus o rază de speranță ucenicului răătăcit. A citit în ea cuvintele: ‚Petru, îmi pare rău pentru tine. Pentru că îți pare rău și te pocăiești, te iert.‘ În timp ce sufletul lui Petru trecea printr-o umilință așa de adâncă, prin lupta crâncenă cu agenții satanici, el și-a amintit de cuvintele lui Hristos: ‚M-am rugat pentru tine‘ (Luca 22:32); și ele au fost pentru el o asigurare prețioasă.

Grija lui Hristos față de Petru a fost motivul întoarcerii lui. Satana n-a putut face nimic împotriva mijlocirii atotputernice a lui Hristos. Iar rugăciunea pe care a făcut-o Hristos pentru Petru, o face în favoarea tuturor acelorora care sunt umili și pocăiți.” – *The Youth's Instructor*, 15 decembrie 1898.

ÎNTREBARE DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În ce fel pot fi vinovat de înjurătură, și cum pot schimba aceasta?

Liberi de truda noastră zilnică

„Adu-ți aminte de ziua a șaptea ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeuului tău; să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.” (*Exodul 20:8-11*).

„Dacă ar fi să lucreze continuu în Sabat, la fel ca în celelalte zile ale săptămânii, când ar primi muncitorii timp pentru înviore spirituală și odihnă fizică?” – *Sermons and Talks*, vol. 2, pag. 227.

Recomandare *Educația*, pag. 250-252 engl. (cap. „Sabatul”). *Testimonies*, vol. 4, pag. 247-254 engl. (cap. „Sfințenia poruncilor lui Dumnezeu”).
Idem., vol. 6, pag. 349-368 engl. (cap. „Respectarea Sabatului”).

Duminică

7 mai

1. UN SEMN AL ÎNDURĂRII LUI DUMNEZEU

a. Când a făcut Dumnezeu Sabatul, și de ce? *Genesa 2:1-3; Marcu 2:27, 28.*

„Dumnezeu este milostiv. Cerințele Sale sunt rezonabile, în conformitate cu bunătatea și bunăvoința caracterului Său. Scopul Sabatului a fost ca întreaga omenire să aibă de câștigat. Omul nu a fost făcut ca să se potrivească Sabatului; pentru că Sabatul a fost făcut după crearea omului, ca să vină în întâmpinarea nevoilor lui. După ce a făcut lumea în șase zile, Dumnezeu S-a odihnit, a sfințit și a binecuvântat ziua în care S-a odihnit de toată lucrarea pe care o făcuse și o zidise. El a pus deoparte acea zi specială pentru ca omul să se odihnească de lucrarea lui, ca, în timp ce privește la pământul de jos și cerul de sus, să mediteze la faptul că Dumnezeu a făcut toate acestea în șase zile și S-a odihnit în cea de-a șaptea; și ca, în timp ce privește la dovezile palpabile ale înțelepciunii infinite ale lui Dumnezeu, inima lui să se umple de dragoste și reverență față de Făcătorul lui.” – *Testimonies*, vol. 2, pag. 582, 583 engl. (cap. „Adunări sociale”).

2. UN SIMBOL AL DRAGOSTEI

a. Care este însemnătatea spirituală a Sabatului? Exodul 31:16, 17; Ezechiel 20:20.

„După cum Sabatul era semnul care îl deosebea pe Israel când a ieșit din Egipt ca să intre în Canaanul pământesc, la fel este semnul care îl deosebește acum pe poporul lui Dumnezeu când iese din lume ca să intre în odihna cerească. Sabatul este un semn al relației care există între Dumnezeu și poporul Său, un semn că ei cinstesc legea Sa. El face deosebire între nelegiuții și supușii credincioși.” – *Testimonies*, vol. 6, pag. 349, 350 engl. (cap. „Respectarea Sabatului”).

„Sabatul este o legătură de aur care îl unește pe Dumnezeu cu poporul Său.” – *Idem.*, pag. 351 engl. (cap. „Respectarea Sabatului”).

„Nu trebuie să păstrăm Sabatul doar ca pe o chestiune legală. Trebuie să înțelegem influența lui spirituală asupra tuturor ocupațiilor vieții.” – *Idem.*, pag. 353 engl. (cap. „Respectarea Sabatului”).

b. De ce ar trebui ca inima noastră să fie plină de recunoștință în fiecare Sabat? Evrei 4:4, 5, 9-11.

„Dumnezeu... a văzut că nevoile omului cereau o zi de odihnă de truda și grija lui, că sănătatea și viața aveau să fie puse în pericol fără o perioadă de relaxare de la lucrul și îngrijorarea celor șase zile.” – *Testimonies*, vol. 1, pag. 532, 533. (cap. „Păzirea corespunzătoare a Sabatului”).

„Săptămânal, [Dumnezeu] ne aduce Sabatul, ziua pe care a binecuvântat-o și a sfințit-o pentru binele omului. Ne bucurăm a fi liberi de graba și agitația lumii și munca obositoare, și pentru că putem să ne închinăm lui Dumnezeu.” – *The Review and Herald*, 4 ianuarie 1881.

c. Ce beneficiu mare primim investind în acest timp cu Dumnezeu? Marcu 6:31.

„Tatăl nostru cerească dorește ca prin păzirea Sabatului să păstreze între oameni o cunoștință a Sa. El dorește ca Sabatul să ne îndrepte mintea către El ca adevărul și viul Dumnezeu și, cunoscându-L, să putem avea viață și pace.” – *Testimonies*, vol. 6, pag. 349 engl. (cap. „Respectarea Sabatului”).

3. PENTRU A SFINȚI ȘI EDUCA

a. De ce este Sabatul atât de important pentru creșterea noastră spirituală? Exodul 31:13; Ezechiel 20:12.

„Sabatul dat lumii ca semn al lui Dumnezeu în calitate de Creator este de asemenea un semn al Său ca Sfințitor. Puterea care a creat toate lucrurile este puterea care re-crează sufletul după asemănarea Sa. Pentru cei care sfințesc ziua Sabatului, el este un semn de sfințire. Adevărata sfințire este armonia cu Dumnezeu, identitatea cu El în caracter. Ea este primită prin ascultarea de acele principii care sunt transcrierea caracterului Său. Iar Sabatul este semnul ascultării. Cel care ascultă din inimă de porunca a patra va asculta de toată legea. El este sfințit prin ascultare.” – *Testimonies*, vol. 6, pag. 350 engl. (cap. „Respectarea Sabatului”).

„Această sfințire îl face pe supusul credincios asemenea marelui său Cap, Isus Hristos. El este adus în relații speciale și veșnice cu Mântuitorul cu condiția ca el să continue să fie supus până la sfârșit.” – *The Signs of the Times*, 22 noiembrie 1899.

„Sfințirea este măsura deplinătății noastre. În clipa în care ne predăm lui Dumnezeu, crezând în El, avem neprihănirea. Înțelegem că am fost răscumpărați din păcat, și apreciem jertfa făcută pentru cumpărarea libertății noastre.” – *The Review and Herald*, 25 iulie 1899.

b. Cum promovează păzirea credincioasă a Sabatului fericirea și progresul în umblarea noastră creștină? Isaia 58:13,14; 2 Petru 3:18.

„Valoarea Sabatului ca mijloc de educare nu poate fi estimată. Orice ar cere Dumnezeu din ceea ce este al nostru, El dă înapoi îmbogățit, schimbat, cu propria Sa slavă. Zecimea pe care a pretins-o de la Israel era folosită pentru păstrarea în mijlocul oamenilor, în frumusețea lui slăvită, a modelului templului Său din ceruri, semnul prezenței Sale pe pământ. În același fel, partea din timpul nostru pe care o pretinde El, ne este dată înapoi, purtând numele și sigiliul Său... Sabatul este un semn al puterii creatoare și răscumpărătoare; el indică la Dumnezeu ca izvorul vieții și cunoștinței; el amintește de slava de la început a omului și, în felul acesta, mărturisește despre scopul lui Dumnezeu de a recrea în noi chipul Său.” – *Educația*, pag. 250 engl. (cap. „Sabatul”).

4. INIMI ÎMPLETITE ÎMPREUNĂ

- a. **Cum știm că Hristos, exemplul nostru, dorește ca noi să ne închinăm împreună ca trup al Său în ziua Sabatului? Leviticul 23:3; Luca 4:16; Evrei 10:25.**

„Sabatul a fost făcut pentru om, ca să fie o binecuvântare pentru el... Este nevoie ca poporul lui Dumnezeu să se adune să vorbească despre El, să schimbe gânduri și idei cu privire la adevărurile conținute în cuvântul Său, și să dedice o parte din timp rugăciunii potrivite.” – *Testimonies*, vol. 2, pag. 583 engl. (cap. „Adunări sociale”).

- b. **De ce este Sabatul o adevărată binecuvântare pentru familii prin aceea că el caută să-i apropie unii de alții? Psalmii 84:4; 118:24.**

„Sabatul și familia au fost instituite amândouă în Eden, iar în intenția lui Dumnezeu ele sunt legate strâns împreună. În această zi, mai mult decât în oricare alta, ne este cu putință să trăim viața din Eden. Planul lui Dumnezeu este ca membrii familiei să se unească în muncă și studiu, în închinare și recreație, tatăl ca preot al casei lui, atât tatăl cât și mama ca învățători și tovarăși ai copiilor lor. Dar urmările păcatului, schimbând condițiile vieții, împiedică această strângere a lor laolaltă într-o mare măsură. Adesea, tatăl abia dacă vede fețele copiilor lui în timpul săptămânii. El este lipsit aproape în întregime de ocazia de a-și educa sau însoți măcar copiii. Dar dragostea lui Dumnezeu a pus o limită cerințelor trudei. El își pune mâna Sa îndurătoare asupra Sabatului. În ziua Sa, El oferă familiei ocazia de comuniune cu El, cu natura, și unii cu alții.” – *Educația*, pag. 250, 251 engl. (cap. „Sabatul”).

„Sabatul să fie făcut atât de interesant pentru familiile noastre încât revenirea lui săptămânală să fie salutată cu bucurie. Părinții nu pot înălța și cinsti Sabatul mai bine decât prin inventarea de mijloace prin care să împărtășească învățături corespunzătoare familiilor lor și să le trezească interesul față de lucrurile spirituale, oferindu-le concepții clare cu privire la caracterul lui Dumnezeu și la ceea ce cere El de la noi pentru a desăvârși caractere creștine și a primi viața veșnică. Părinți, să faceți din Sabat o desfătare, așa încât copiii să îl aștepte și să se bucure în inima lor de el.” – *Testimonies*, vol. 2, pag. 585 engl. (cap. „Adunări sociale”).

5. O BINECUVÂNTARE ȘI O DESFĂTARE

- a. **Ce făgăduințe minunate sunt asigurate păzitorilor credincioși ai Sabatului, în special în ultimele zile? Isaia 56:1-5; 58:13, 14; Psalmii 27:5.**

„Mi-a fost arătat că tot cerul privea și supraveghea în Sabat pe cei care recunosc pretențiile poruncii a patra și păzesc Sabatul. Îngerii își arătau interesul și marele respect față de această instituție divină. Pe cei care L-au sfințit pe Domnul Dumnezeu în inimile lor printr-o strictă dispoziție sufletească devoțională și au căutat să folosească orele sfinte păzind Sabatul cum au putut mai bine și să-L cinstească pe Dumnezeu numind Sabatul o desfătare – pe aceștia îngerii îi binecuvântau în mod special cu lumină și sănătate, și le era dată o putere deosebită. Dar, pe de altă parte, îngerii se întorceau de la cei care nu apreciau sfințenia zilei sfinte a lui Dumnezeu, și îndepărtau de la ei lumina și puterea lor.” – *Testimonies*, vol. 2, pag. 704, 705 engl. (Cap. „Responsabilitatea pentru lumina primită”).

„Unii vor afirma cu putere că Domnul nu este atât de exact în cerințele Sale; că nu este de datoria lor să păzească Sabatul cu strictete cu atâtea pierderi, sau să se așeze unde să fie aduși în conflict cu legile țării. Dar tocmai aici vine testul dacă vor onora ei legea lui Dumnezeu mai presus de cerințele oamenilor. Aceasta va face deosebire între cei care Îl cinstesc pe Dumnezeu și cei care Îl dezonorează. Aici este locul unde trebuie să ne dovedim credințioșia noastră. Istoria felului în care S-a purtat Dumnezeu cu poporul Său în toate timpurile arată că El cere ascultare strictă...”

Dacă părinții le permit copiilor lor să primească o educație cu lumea și să facă din Sabat o zi obișnuită, atunci sigiliul lui Dumnezeu nu poate fi așezat asupra lor. Ei vor fi nimiciți împreună cu lumea; și nu va fi sângele lor asupra părinților lor? Dar dacă îi învățăm pe copiii noștri poruncile lui Dumnezeu cu credințioșie, și-i aducem în supunere față de autoritatea părintească, și apoi prin credință și rugăciune îi încredințăm lui Dumnezeu, El va lucra împreună cu eforturile noastre; pentru că a făgăduit aceasta. Și când pedeapsa va veni peste țară, ei vor fi ascunși împreună cu noi sub aripa Domnului.” – *Historical Sketches of SDA Missions*, pag. 216, 217.

ÎNTREBARE DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Cum pot folosi mai bine orele de Sabat pentru a promova mai multă dragoste față de Dumnezeu și față de alții?**

Liberi de nerecunoștința de fiu sau fiică

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.” (*Exodul 20:12*).

„Cultivați afecțiunea față de părinții voștri; căutați să-i faceți fericiți. Aceasta este datoria pe care v-a lăsat-o Dumnezeu.” – *The Youth's Instructor*, 21 aprilie 1886.

Recomandare *Testimonies*, vol. 1, pag. 390-405 engl. (cap.: „Primejdii pentru tineri”).
pentru studiu: *Solii pentru tineret*, pag. 443-451 engl. (cap. 51: „Nevoia de sfat și călăuzire”).

Duminică

14 mai

1. UN ORIZONT LARG

a. Pe cine trebuie să cuprindă respectul cerut de porunca a cincea? Exodul 20:12; Leviticul 19:32; Evrei 13:17.

„Părinții sunt îndreptățiți să primească un anumit grad de dragoste și respect care nu se cuvine nici unei alte persoane. Dumnezeu Însuși, care a așezat asupra lor responsabilitatea pentru aceste suflete încredințate lor, a poruncit ca, în primii ani de viață, părinții să stea în locul lui Dumnezeu față de copiii lor. Iar acela care respinge autoritatea ce li se cuvine pe drept părinților respinge autoritatea lui Dumnezeu. Porunca a cincea cere copiilor nu numai să ofere respect, supunere și ascultare de părinți, ci și să manifeste față de ei dragoste și gingășie, să le ușureze grijile, să le păzească reputația și să-i sprijine și să-i mângâie la bătrânețe. Ea poruncește și respectul pentru predicatori și conducători și pentru toți ceilalți pe care Dumnezeu i-a delegat cu autoritate.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 308 engl. (cap. 27: „Legea dată lui Israel”).

b. De ce este porunca a cincea atât de folositoare pentru noi? Efeseni 6:1, 2.

„Aceasta, spune apostolul, „este prima poruncă însoțită de o făgăduință” (Efeseni 6:2). Pentru Israelul, care aștepta să intre curând în Canaan, era o garanție pentru cel ascultător de viață lungă în acea țară bună; dar ea are o semnificație mai largă, cuprinzând întregul Israel al lui Dumnezeu, și făgăduind viața veșnică pe pământ când va fi eliberat de blestemul păcatului.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 308 engl. (cap. 27: „Legea dată lui Israel”).

2. O PROVOCARE ÎN FAȚA NOASTRĂ

a. Ce lucruri serioase trebuie să înțelegem despre această poruncă? 2 Timotei 3:1, 2.

„Tinerii noștri mărturisesc faptul că sunt printre cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și totuși mulți dintre ei desconsideră și calcă porunca a cincea; iar binecuvântarea bogată promisă celor care ascultă de acest precept și își cinstesc tatăl și mama, nu poate fi împlinită față de ei. Dacă nu se pocăiesc de păcatul lor și nu își îndreaptă purtarea și caracterul prin harul lui Hristos, ei nu vor intra niciodată în noul pământ în care pot trăi veșnic. Cei care nu-și respectă și nu-și iubesc părinții nu-L vor respecta și nici cinsti pe Dumnezeu. Cei care nu trec testul, care nu-și cinstesc părinții temători de Dumnezeu, nu-L cinstesc pe Dumnezeu și de aceea nu se pot aștepta să intre în țara făgăduinței.” – *The Youth's Instructor*, 22 iunie 1893.

b. Când și cu cine începe succesul în această poruncă? Maleahi 4:5, 6.

„Se crede că sărmanii copii mici nu pricep și nu înțeleg pedeapsa la opt, nouă sau zece luni. Ei încep să dea pe față încăpățănare de foarte timpuriu, și aceasta este cultivată și hrănită de părinții lor până când aceste patimi rele cresc...

Am văzut că tu crești copii pentru a fi nimiciti de îngerul nimitor dacă nu te îndrepti repede și nu ești credincios față de copiii tăi. Crezi că Dumnezeu poate acoperi sau ascunde și păzi pe copiii a căror nelegiuire o urăște? Nu, niciodată. Dumnezeu urăște patima, dispoziția rea, etc. date pe față de copiii neastâmpărați. El nu-i poate mântui în timpul de strâmtorare. Ei vor fi pierduți pe vecie. Părinți, părinți neglijenți și necredincioși, sângele lor va fi asupra voastră...

Părinți, este de datoria voastră să-i aveți pe copii în supunere desăvârșită, având toate patimile și dispozițiile lor rele pe deplin înfrânate. Am văzut că, dacă sunt duși la casa lui Dumnezeu, trebuie să li se facă de cunoscut unde se află, ... acolo unde Dumnezeu se întâlnește cu poporul Său. Ei ar trebui ținuti în liniște, să nu fie lăsați să se joace sau să fugă de ici, colo...

Părinți, pedepsiți-vă copiii. Începeți de când sunt mici, când impresiile pot fi imprimate de timpuriu iar dispoziția lor rea poate fi înfrânată înainte de a prinde rădăcini adânci și de a fi întărită de puterea lor.” – *Manuscript Releases*, vol. 9, pag. 321-323.

3. AVRAAM ȘI ISAAC

a. Ce pot învăța părinții de astăzi din grija părintească a lui Avraam? Genesa 18:19.

„Din cauza faptului că educația de acasă este deficitară, tinerii nu doresc să se supună autorității cuvenite. Eu sunt mamă. Știu despre ce vorbesc când spun că tinerii și copiii sunt nu doar mai în siguranță, dar și mai fericiți sub restricții sănătoase decât atunci când își urmează propriile lor înclinații. Părinți, fiii și fiicele voastre nu sunt supravegheate cum ar trebui. Niciodată nu ar trebui să li se îngăduie să plece și să vină când doresc, fără cunoștința sau consimțământul vostru. Libertatea neîngrădită acordată copiilor la această vârstă s-a dovedit ca fiind o nenorocire pentru mii de copii. Cât de mulți au voie să stea pe stradă noaptea; iar părinții sunt mulțumiți să nu știe cu cine se întovărășesc copiii lor. Dacă se întâmplă ca un membru să se rupă sau să se fractureze, părinții vor încerca orice mijloc pe care dragostea și înțelepciunea li-l poate inspira să vindece membrul bolnav. Acest lucru este corect, este datoria lor; dar Domnul cere ca încă mai mult tact, mai multă răbdare și efort perseverent să fie folosite pentru a vindeca defectele sufletului.” – *Atlantic Union Gleaner*, 6 septembrie 1905.

„Părinți, dacă nu știți că anturajul lor este ireproșabil, să nu le îngăduiți copiilor voștri să iasă pe stradă după căderea serii să facă sport sau să se întâlnească cu alți băieți ca să se distreze. Dacă această regulă este aplicată cu strictețe, ascultarea de ea va deveni o obișnuință, iar dorința de a o încălca va dispărea curând.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, pag. 60.

b. În care două experiențe strălucește frumos fiul lui Avraam, Isaac, ca un exemplu înviorător de credință în porunca a cincea? Genesa 22:1, 2, 9-11; 24:2-4, 7, 66, 67.

„Isaac era victima, mielul care trebuia înjunghiat. Dacă Isaac ar fi ales să se împotrivescă poruncii tatălui lui, ar fi putut face aceasta, pentru că era deja bărbat...”

La început, Isaac a auzit de intenția lui Dumnezeu cu o uimire care atingea groaza. El a cumpănit chestiunea în întregime... Își mângâie tatăl, asigurându-l că Dumnezeu îl onorase prin aceea că l-a primit ca jertfă... A îmbărbătat mâinile neputincioase ale tatălui său ca să lege funiile care îl legau de altar.” – *The Signs of the Times*, 1 aprilie 1875.

4. PARTE A PORUNCII A CINCEA

- a. **În ce aspect al vieții par tinerii cel mai adesea să se împotrivească îndrumării părințești – și cu ce urmări diverse pentru ei? Judecători 14:1-3, 20; 2 Corinteni 6:14.**

„Bărbații tineri și femeile tinere, întâlnindu-se și având principii slabe și doar puțină credință și devoțiune, își sucesc mințile și își închipuie că sunt îndrăgostiți. Atenția lor constantă unul față de celălalt își are influența ei, iar lucrurile spirituale nu sunt prețuite... Este datoria părinților lor să-i sfătuiască într-un pas așa de important și aceștia să fie ajutați de experiența și judecata matură a părinților lor. Tinerii și tinerele nu se uită mai jos de suprafață; ei se văd unii pe alții în cele mai favorabile împrejurări, și nu descoperă acele trăsături de caracter pe care mama, în cea mai serioasă preocupare pentru fiul sau fiica ei, le vede, și știe că aceștia vor forma sau vor distruge fericirea celor pe care ea îi iubește.” – Selecții din *Testimonies to Managers and Workers in Our Institutions*, pag. 40, 41.

„Tânărul, care se bucură de anturajul unei tinere și îi câștigă prietenia fără cunoștința părinților ei, nu acționează ca un creștin nobil față de ea sau față de părinții ei. Prin discuții și întâlniri secrete, poate că el câștigă o influență asupra minții ei, dar făcând astfel el nu dă pe față acea noblețe și integritate a sufletului pe care o va avea fiecare copil al lui Dumnezeu. Pentru a-și atinge scopul, ei nu acționează deschis și pe față și nici în conformitate cu standardul Bibliei și se dovedesc necredincioși față de cei care îi iubesc și încearcă să fie păzitori credincioși ai lor. Căsătoriile încheiate sub astfel de influențe nu sunt în conformitate cu cuvântul lui Dumnezeu. Cel care o îndepărtează pe fiică de datorie, și care îi aduce în confuzie concepțiile despre poruncile clare și hotărâte ale lui Dumnezeu de a-și asculta și cinsti părinții, nu este unul care să fie credincios obligațiilor de căsătorie.” – *The Review and Herald*, 26 ianuarie 1886.

- b. **După ce a experimentat amărăciunea alegerilor independente în căsătorie, ce sfat sănătos a fost inspirat scriitorul Proverbelor să dea? Proverbele 15:20; 19:26; 30:17.**

5. ÎN ANII APUSULUI VIETII LOR

- a. Ce descoperă atitudinea lui Isus față de părinții Săi pământești? Luca 2:51; Ioan 19:25-27.

- b. Ce apel serios extinde Domnul în același fel către fiecare dintre noi? Proverbele 23:22.

„Cum poate oare un fiu sau o fiică să lase pe tata sau pe mama în mâinile unor străini pentru a fi îngrijiți? Chiar dacă mama ar fi necredincioasă sau nesuferită, acest lucru nu-l scutește pe copil de obligația pe care Dumnezeu a așezat-o asupra lui de a-și îngriji părinții. Dacă ar fi doar câțiva cei care refuză cu totul datoria pe care un copil o are față de mama lui! Dar vai! Sunt atât de mulți care nu s-au gândit la părinții lor decât cum să câștige de la ei anumite avantaje. Multora nu le pasă dacă părinții lor trăiesc în condiții bune sau nu. Purtarea lor descoperă că ei sunt copiii nerecunoscători, iar nerecunoștința lor este „mai ascuțită decât dinții șarpelui.” Indiferența lor față de părinți amărăște viața tatălui și a mamei și coboară părul lor cărunț cu durere în mormânt. Prin egoism, iubire de sine și prin lipsă de omenie, ei au creat o atmosferă nesănătoasă în jurul sufletelor lor, și acestea le-au împietrit inima față de orice bine, până când au ajuns fără nici un pic de dragoste și nesimțitori... Dar cât de dureros va fi sfârșitul vieții unor astfel de copii! Ei nu pot fi fericiți la bătrânețe, pentru că seceră ce au semănat.

Gândul că copiii au slujit mângâierii părinților este un gând de satisfacție care străbate întreaga viață, și le va aduce bucurie în special atunci când ei înșiși au nevoie de milă și dragoste. Cei ale căror inimi sunt pline de dragoste vor considera privilegiul de a ușura ultimele zile ale părinților lor ca fiind un privilegiu de neprețuit. Ei se vor bucura că au o parte în aducerea mângâierii și păcii în ultimele zile ale părinților lor iubiți.” – *The Review and Herald*, 15 noiembrie 1892.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Am ajuns să ascult de porunca a cincea? Cum mă pot îndrepta în această privință?

Liberi de ura față de alții

„Să nu ucizi.” (*Exodul 20:13*).

„Spiritul lui Hristos ne face să urâm păcatul, în timp ce suntem gata să facem orice sacrificiu ca să-l salvăm pe păcătos.” – *Testimonies*, vol. 5, pag. 171 engl. (cap. „Jubire frățească”).

Recomandare *Testimonies*, vol. 4, pag. 240-246 engl. (cap. „Opoziție față de pentru studiu: avertizările făcute cu credincioșie”).

Hristos lumina lumii, pag. 353, 354 engl. (cap. 37: „Cei dintâi evangheliști”); 466 engl. (cap. 51: „Lumina lumii”).

Duminică

21 mai

1. PORUNCA A ȘASEA

a. Cum suntem avertizați împotriva spiritului de luptă și vărsare de sânge manifestat chiar de mulți care mărturisesc numele lui Hristos? Matei 26:51-53; Ioan 18:36.

„O, cât de mult este dezonorat Hristos de cei care, în timp ce mărturisesc că sunt creștini, aduc rușine asupra numelui pe care îl poartă prin aceea că nu fac ca viețile lor să corespundă mărturisirii lor, netratându-se unii pe alții cu dragostea și respectul pe care Dumnezeu așteaptă ca ei să le dea pe față în cuvinte amabile și fapte curtenitoare! Puterile adâncului sunt stârnite cu mare intensitate. Urmarea sunt războiul și vărsarea de sânge. Atmosfera morală este otrăvită cu fapte crude și groaznice. Spiritul de ceartă se răspândește; el abundă peste tot.” – *Testimonies*, vol. 8, pag. 248, 249 engl. (cap. „Să fim găsiți cu lipsă?”).

b. Ce implică porunca a șasea? Exodul 20:13.

„Toate faptele de nedreptate care tind să scurteze viața; spiritul urii și răzbunării, sau îngăduirea oricărei patimi care duce la fapte care dăunează altora, sau care ne face numai să le dorim răul (pentru că „oricine urăște pe fratele său este un ucigaș”, 1 Ioan 3:15); o neglijare egoistă de a purta de grijă de cel în nevoie sau suferință; îngăduința de sine sau lipsirea de un lucru necesar sau munca excesivă care tinde să afecteze sănătatea – toate acestea sunt, într-o măsură mai mare sau mai mică – călcări ale poruncii a șasea.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 308 engl. (cap. „Legea dată lui Israel”).

2. MULTE MORMINTE SĂPATE CU DINȚII

a. Cum suntem avertizați împotriva devenirii de robi ai formelor treptate de sinucidere? Romani 8:12, 13; Proverbele 23:1-3.

„A lua viața cuiva numaidecât, nu este un păcat mai mare înaintea cerului decât a o nimici treptat, dar sigur. Persoanele care aduc asupra lor ruina sigură, făcând ce este rău, vor suferi pedeapsa aici și, fără o pocăință completă, nu vor fi primite în cer mai degrabă decât cel care a nimicit-o numaidecât.” – *Un apel solemn*, pag. 24

„Mulți și-au pierdut viața prin îmbuibare sau risipirea demoralizatoare, iar sufletele au fost pierdute prin aceste mijloace.” – *The Review and Herald*, 21 noiembrie 1878.

„Sfidând legile naturii, bărbații și femeile au pus bazele nenorocirii și suferinței. Prin slăbiciunea puterilor lor morale, ei sunt robii patimii. Unii își sapă mormintele cu proprii lor dinți.” – *Astăzi cu Dumnezeu*, pag. 118.

„Dumnezeu nu poate lăsa ca Duhul Său cel Sfânt să rămână asupra acelor care se slăbesc pe ei înșiși prin lăcomie în mâncare și băutură” – *The Review and Herald*, 8 mai 1883.

„Mâncarea peste măsură este păcatul acestui veac.” – *Testimonies*, vol. 4, pag. 454 engl. (cap. „Casele noastre de editură”).

b. Ce altceva cauzează adesea probleme de sănătate chiar și printre vegetarieni? Proverbele 25:16, 27.

„Oamenii se pot ucide cu dulciurile. Mai mult rău se face copiilor cu dulciuri decât cu orice altceva.” – *Sermons and Talks*, vol. 1, pag. 12.

c. Cum este călcată porunca a șasea și în alte moduri? Proverbele 18:21.

„Ne gândim cu groază la canibalul care se bucură de carnea încă tremurândă și caldă a victimei lui; dar sunt rezultatele chiar ale acestei practici mai îngrozitoare decât sunt chinurile și ruina cauzate de prezentarea într-o lumină falsă a motivației, ponegrirea reputației și disecarea caracterului?” – *Educația*, pag. 235 engl. (cap. „Metode de predare”).

3. PRINTRE CEI PE CARE ÎI IUBIM

a. Cum trebuie să evităm adevăratul pericol de a-i răni pe cei pe care îi iubim cel mai mult? *Eclesiastul 7:9*.

„Păziți-vă împotriva unui spirit pripit, care îndeamnă la cuvinte și fapte pripite. Resentimentul, care este nutrit deoarece credeți că ați fost rău tratați, este spiritul lui Satana și duce la un mare rău moral. Când sunteți stăpâniți de un spirit pripit vă privați rațiunea, pentru un timp, de puterea dirijării cuvintelor și conduitei voastre, în timp ce vă faceți vinovați de toate urmările rele. Ceea ce se face pripit și cu mânie nu este scuzabil. Acțiunea este greșită. Poate că printr-un singur cuvânt rostit pripit și cu patimă lăsați o înțepătură în inima prietenilor care poate nu este uitată niciodată. Dacă nu exercitați stăpânirea de sine veți fi un cuplu foarte nefericit. Fiecare din voi atribuie viața lui nefericită greșelilor celuiilalt; dar să nu mai faceți aceasta. Faceți o regulă ca niciodată să nu roștiți cuvinte de critică unul față de celălalt, ci să lăudați ori de câte ori puteți.” – *Testimonies*, vol. 4, pag. 243 engl. (cap. „Opoziție față de avertizările făcute cu credincioșie”).

b. Cum sunt adesea părinții, care pretind că sunt religioși, vinovați de distrugerea spiritualității propriilor lor copii? *Efesenii 6:4*.

„Mare grijă trebuie să aibă părinții ca nu cumva să-și trateze copiii în așa fel încât să-i provoace la încăpățănare, neascultare și revoltă. Adesea, părinții stărnesc cele mai rele patimi ale inimii omenesti din cauza lipsei stăpânirii lor de sine. Ei îi pedepsesc într-un spirit de mânie, și mai degrabă îi întăresc în căile lor rele și spiritul lor sfidător, în loc să-i influențeze spre bine. Prin spiritul lor arbitrar, ei își împing copiii sub influențe satanice, în loc de a-i scăpa de capcanele lui Satan prin blândețe și dragoste. Cât de trist este că mulți părinți, care pretind că sunt creștini, nu sunt convertiți! Hristos nu locuiește în inimile lor prin credință. Deși mărturisesc că sunt urmașii lui Isus, ei își dezgustă copiii și, prin temperamentul lor violent și neiertător, îi fac să se împotrivescă religiei. Nu este prea de mirare că acești copii devin reci și împotriviți față de părinții lor. Totuși, neascultarea copiilor nu este scuzată de căile nesfințite ale părinților.” – *The Review and Herald*, 15 noiembrie 1892.

4. ÎNDEPĂRTÂND SPIRITUL CERTEI

- a. **Ce exemplu viu descoperă cum pot crede oamenii că sunt liberi, și de fapt să fie înșelați de mânie – chiar pe baza unor pretexte presupus religioase? Ioan 8:31-40.**

„Uciderea există mai întâi în minte. Cel care oferă un loc urii în inima lui, își așază piciorul pe calea ucigașului, iar jertfele sale sunt o urâciune pentru Dumnezeu.” – *Hristos lumina lumii*, pag. 310 engl. (cap. 31: „Predica de pe munte”).

„[Fariseii și conducătorii] se aflau în cea mai rea robie – conduși de spiritul răului. Fiecare suflet care refuză să se predea lui Dumnezeu se află sub controlul celeilalte puteri. El nu este al lui. El poate vorbi de libertate, dar este în cea mai mizerabilă robie. Lui nu i se permite să vadă frumusețea adevărului, deoarece mintea lui este sub stăpânirea lui Satan.” – *Idem.*, pag. 466 engl. (cap. 51 „Lumina lumii”).

- b. **Într-o notă aparent diferită, ce tipuri de activități populare din societatea de astăzi nu sunt în armonie cu dragostea creștină așa cum se arată în Romani 12:10, și de ce?**

„Nu am putut să găsesc nici un loc în care [Hristos] Și-a educat ucenicii să se angajeze în jocuri de fotbal sau box, ca să obțină antrenament fizic.” – *Special Testimonies on Education*, pag. 192.

„Să ne întoarcem spre o altă scenă. Pe străzile orașului este o reuniune cu ocazia unui concurs de biciclete. Printre acești oameni se află și cei care mărturisesc că-L cunosc pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care L-a trimis. Dar ar crede cei care se uită la întrecerea palpitantă că cei care se manifestau astfel erau urmașii lui Hristos? Cine ar presupune că cineva din cei prezenți simte nevoia lui de Hristos? Cine ar crede că ei înțeleg valoarea timpului și puterilor lor fizice ca daruri de la Dumnezeu, pentru a fi păstrate pentru serviciul Său? Cine se gândește la primejdia unui accident, sau că rezultatul alergării lor nebune poate fi moartea? Cine s-a rugat pentru prezența lui Isus, și protecția îngerilor slujitori? Este slăvit Dumnezeu prin aceste practici? Satan joacă jocul vieții pentru aceste suflete, și este foarte mulțumit de ceea ce vede și aude.” – *Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei*, pag. 75, 76.

- c. **În ce sens nu trebuie ca porunca a șasea să fie doar pasivă în natura ei, ci cu adevărat activă? Matei 5:43, 44; Romani 12:19, 20.**

5. CÂȘTIGÂND BIRUINȚA

- a. **Cum rezumă apostolul Ioan spiritul uciderii? 1 Ioan 2:9-11; 3:14, 15; 4:20, 21. Având aceasta în vedere, pentru ce realități ale vieții trebuie să ne pregătim cu toții?**

„Asupra fiecărui suflet vor veni lucruri care să-l provoace, să-i stârnească mânia și, dacă nu sunteți pe deplin sub controlul lui Dumnezeu, veți fi provocați când vor veni aceste lucruri. Dar blândețea lui Hristos liniștește spiritul agitat, controlează limba și aduce întreaga ființă în supunere față de Dumnezeu. În felul acesta, noi învățăm cum să suportăm critica altora. Vom fi judecați greșit, dar podoaba prețioasă a unui spirit blând și liniștit ne învață cum să suportăm, cum să ne fie milă de cei care rostesc cuvinte pripite și nesăbuite... Mai bine suferiți răul decât să faceți răul.” – *Înalta noastră chemare*, pag. 271.

- b. **Ce ar trebui să înțelegem despre mânie? Efeseni 4:26, 27; Evrei 12:14, 15.**

„Este adevărat că există o indignare îndreptățită, chiar și la urmașii lui Hristos. Când văd că Dumnezeu este dezonorat și serviciul Său este batjocorit, când îi văd pe cei nevinovați asupriți, sufletul lor este mișcat de o indignare justificată. O astfel de mânie, născută dintr-un spirt sensibil, nu este păcat. Dar cei care, la orice presupusă provocare, se simt liberi să se mânie sau să aibă resentimente, deschid inima lui Satan. Amărăciunea și dușmănia trebuie alungate din suflet dacă dorim să fim în armonie cu cerul” – *Hristos lumina lumii*, pag. 310 engl. (cap. 31: “Predica de pe munte”).

- c. **Ce puncte ar trebui să reținem când suntem ispitiți de spiritul mâniei? Matei 6:14, 15; Proverbele 19:11.**

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Ce texte din Scriptură descoperă că războiul nu este potrivit în timpul împărăției lui Hristos a harului?**
2. **În ce împrejurări tind să cad pradă spiritului mâniei?**

Sabat, 3 iunie 2006

Darul Sabatului Întâi pentru un sediu în Uganda

Uganda se află pe țărmurile nordice ale Lacului Victoria din Africa Centrală. Trecând printr-o perioadă de lupte politice în aproape întreaga a doua jumătate a secolului trecut, țara se află acum într-o perioadă de pace relativă. Acest lucru oferă o ocazie unică de la Domnul de a înainta în lucrarea de misiune din această țară.

Puțin mai mare decât România, Uganda se învecinează cu Ruanda, Congo, Sudan și Kenia și împarte lacul Victoria cu Tanzania. Populația ajunge la 27 de milioane.

Pentru a îndeplini mai bine trimiterea evangheliei, este nevoie să se construiască un centru corespunzător pentru lucrarea din această țară. Casele mici de adunare pot servi acum doar mica lor lucrare locală, dar este nevoie de un centru pentru a coordona cum se cuvine resursele din țară.

Epidemia de SIDA, care predomină în această țară, mărește urgența nevoii de răspândire a evangheliei. Speranța de viață este în general de abia 51 de ani. SIDA infectează peste 4% din populație cu peste o jumătate de milion de oameni despre care se știe că sunt deja infectați. În 2003, aproape 80.000 de oameni au murit de această boală. Alte boli infecțioase care lovesc această țară sunt diareea bacterială, hepatita A, febra tifoidă, malaria, tripanozomă (boala somnului) și schistosomiaza.

Faptul că populația este amestecată etnic înseamnă că lecțiile trebuie traduse în diferite limbi locale. Engleza este limba oficială predată în școli și folosită în chestiuni legale; cu toate acestea, limbile băștinașe ganda și luganda sunt cele mai larg folosite. Alte limbi Niger-Congo, limbile Nilo-Sahariene, suahili și arabă sunt și ele folosite, în special la țară.

Am dori să vă mulțumim anticipat pentru ajutorul vostru acordat pentru finalizarea acestui proiect.

David Zic, Secretarul Departamentului Școlii de Sabat al CG

Liberi de necurăția morală

„Să nu preacurvești.” (*Exodul 20:14*).

„Fiecare creștin va trebui să învețe să-și înfrâneze patimile și să fie stăpânit de principiu. Dacă nu face aceasta, el este nevrednic de numele de creștin.” – *Testimonies*, vol. 2, pag. 347 engl. (cap. „Poluare morală”).

Recomandare *Testimonies*, vol. 2, pag. 346-353 engl. (cap. „Poluare morală”);
pentru studiu: 439-489 engl. (cap. „Un apel către biserică”);
 Îndrumarea copilului, pag. 79-82.

Duminică

28 mai

1. PĂCATUL SPECIAL AL ACESTUI VEAC

a. Care sunt câteva dintre avertismentele biblice, care au o greutate specială în climatul acestor ultime zile, atât de asemănătoare cu zilele lui Noe? 2 Petru 2:9-14.

„Imoralitatea abundă peste tot. Imoralitatea este păcatul special al acestui veac. Niciodată nu și-a ridicat viciul capul lui deformat cu atâta îndrăzneală ca acum. Oamenii par amorțiți, iar iubitorii de virtute și adevărata puritate sufletească sunt aproape descurajați de îndrăzneala, puterea și răspândirea lui. Nelegiuirea care abundă nu se limitează doar la necredincios și batjocoritor. Ar fi bine să fie așa, dar nu este. Mulți bărbați și femei care mărturisesc religia lui Hristos sunt vinovați. Chiar și unii care mărturisesc că așteaptă venirea Sa nu sunt mai pregătiți pentru acel eveniment decât Satan. Ei nu se curățesc de toată murdăria lor. Ei au servit atât de mult poftelor senzuale, încât este firesc pentru gândurile lor să fie necurate iar imaginația lor, viciată. Este la fel de imposibil să faci ca mintea lor să stăruie asupra lucrurilor curate și sfinte cum ar fi să întorci cursul Niagarei și să-i trimiți apele în susul cascadei.” – *Testimonies*, vol. 2, pag. 346 engl. (cap. „Poluare morală”)

„Senzualitatea a stins dorința după sfințenie și a ofilit spiritualitatea. Sufletul este ținut în cea mai de jos robie.” – *Christian Temperance and Bible Hygiene*, pag. 129.

2. FUGIȚI DE PRIMEJDIA CARE CUPRINDE TOTUL

- a. Care este standardul lui Hristos cu privire la porunca a șaptea? Matei 5:27, 28.**
-
- b. Cum este explicată autodisciplina față de acest rău? Matei 5:29, 30; Psalmii 101:3.**
-
- c. De ce este aderarea la porunca a șaptea importantă în special pentru credincioșii în solia celor trei îngerii? Romani 2:22, 23; 1 Corinteni 10:8, 11, 12.**

„Nu toți cei care mărturisesc că păzesc poruncile lui Dumnezeu își țin trupurile în sfințenie și cinste. Cea mai solemnă solie dată vreodată muritorilor a fost încredințată acestui popor, și el poate avea o influență puternică dacă dorește să fie sfințit prin ea. Ei mărturisesc că stau pe platforma înălțată a adevărului veșnic, păzind toate poruncile lui Dumnezeu; de aceea, dacă ei se complac în păcat și comit curvie și preacurvie, nelegiuirea lor este de zece ori mai mare decât aceea a claselor... care nu recunosc că legea lui Dumnezeu este obligatorie. Într-un sens deosebit, cei care mărturisesc că păzesc legea lui Dumnezeu, Îl dezonorează și aduc ocară asupra adevărului prin călcarea preceptelor ei.

Tocmai răspândirea acestui păcat, desfrâul, în Israelul din vechime, a adus asupra lor manifestarea remarcabilă a nemulțumirii lui Dumnezeu. Judecățile Sale au urmat imediat după păcatul lor odios; mii au căzut, iar trupurile lor mânjite au fost lăsate în pustie.” – *Testimonies*, vol. 2, pag. 450, 451 engl. (cap. „Un apel către biserică”).

- d. Care sunt pericolele senzualității? Proverbele 2:11, 16-19; 5:3-5; 6:23-26, 32, 33.**

„Unii își folosesc puterile în scopuri rele. Otrava subtilă a senzualității curge prin venele lor și găsește puțină împotrivire în calea ei. Este fascinantă, fermecătoare. Minte, care, cu atenția cuvenită dată integrității morale, este capabilă de cel mai înalt grad de cultivare și excelență literară, este adesea degradată de pofa senzuală.” – *Testimonies*, vol. 5, pag. 521 engl. (cap. „Sfaturi pentru tineri”).

3. O CURSĂ ADEMENITOARE

- a. De ce este păcatul adulterului o cursă atât de perfidă?
Proverbele 7:7-27; 1 Petru 2:11.**

„Cuvântul lui Dumnezeu nu va face decât o slabă impresie asupra acelorale ale căror facultăți sunt amorțite de satisfaceri păcătoase. Inima nu poate păstra consacrarea față de Dumnezeu atâta timp cât poftelile animalice și patimile sunt îngăduite cu costul sănătății și al vieții.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, pag. 303.

- b. Cum și de ce trebuie câștigată libertatea de senzualitate?
Romani 8:12, 13; 13:14.**

„Toate pasiunile omului, dacă sunt stăpânite și direcționate corect, vor contribui la sănătatea lui fizică și morală și-i vor asigura o mare fericire. Cel care comite adulter, desfrânatul și destrăbălatul nu se bucură de viață. Nu poate exista plăcere adevărată pentru călcătorul legii lui Dumnezeu. Domnul a știut aceasta, și de aceea a pus restricții omului. El poruncește, ordonă și interzice în mod pozitiv.

Dar mulți sunt înșelați atât de mult de diavol încât cred că Îl pot întrece pe marele Dumnezeu inventând căi și mijloace pentru fericirea omului. Ei pun nefericirea lor pe seama interdicțiilor conținute în legea celor zece porunci; și dacă ar putea în vreun fel să se simtă eliberați de pretențiile legii lui Dumnezeu, ar fi liberi și fericiți cu adevărat...

Lucrarea în care trebuie să se implice este îndepărtarea păcatului și oricărei necurății și să lucreze neprihănirea. Faptul că ei continuă să nu cunoască cerințele legii lui Dumnezeu, nu-i va păzi de pedeapsa care va fi trimisă ca urmare a călcării ei...

Omul poate trece mai departe o perioadă și să ascundă faptul că este adulterin; totuși Dumnezeu își are privirea îndreptată spre el. El ia aminte la acel om. El nu-și poate ascunde nelegiuirile de Dumnezeu. Poate că în aparență el se comportă cum se cuvine înaintea familiei sau înaintea comunității, și să fie stimat ca un om bun. Dar nu se înșală singur când crede că Cel Preaînalt nu știe? El își expune depravarea în fața Maiestății Cerului.” – *The Review and Herald*, 8 martie 1870.

4. O ISPITĂ NU DOAR A TINERILOR

a. Care sunt câteva căi prin care chiar și persoanele în vârstă și căsătorite trebuie să-și păzească puritatea? Psalmii 141: 3, 4; 2 Corinteni 6:17, 18.

„Există familii în care soțul și tatăl nu a păstrat acea rezervă, acea bărbăție plină de demnitate și cucernicie așa cum ar trebui să facă urmașii lui Isus Hristos. El nu a dat pe față fapte amabile, gingașe, curtenitoare cum i se cuvine soției lui, pe care a promis înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor să o iubească, să o respecte și să o cinstească atâta timp cât vor trăi amândoi. Poate că fata, angajată să facă lucrul, este liberă și oarecum îndrăzneată în atențiile ei de a aranja părul lui și să fie atentă din punct de vedere afectiv, iar el este încântat, prosteste de încântat. Iar acum nu mai manifestă la fel de multă atenție și dragoste față de soția lui așa cum făcea cândva. Fiți siguri că Satan este la lucru aici. Respectați-vă ajutorul angajat, tratați-l cu amabilitate și considerație, dar nu mergeți mai departe. Purtarea voastră să fie în așa fel, încât să nu existe încercări de familiarizare din partea ajutorului vostru. Dacă aveți cuvinte de bunătate și fapte de curtoazie de oferit, întotdeauna este sigur să le oferiți soției voastre. Ele vor fi o mare binecuvântare pentru ea și va aduce fericire inimii ei care va fi reflectată înapoi spre voi. De asemenea, se poate ca soția să îngăduie ca simpatiile, interesul și afecțiunea ei să se îndrepte către alt bărbat în afară de soțul ei. Poate că cel pe care l-a făcut confidentul ei și căruia îi povestește problemele ei și poate chestiunile ei private de familie, este membru al familiei. Ea manifestă o preferință față de tovarășia lui.

Satan stă la baza acestui lucru; dacă nu se alarmează și nu se oprește acolo unde este, el o va conduce la ruină. Surorile mele, voi nu puteți avea prea multă prevedere în această chestiune. Dacă aveți cuvinte tandre și iubitoare și atenții amabile de revărsat, lăsați ca ele să fie oferite celui pe care ați promis înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor să-l iubiți, cinstiți și respectați, atât timp cât veți trăi amândoi. O, cât de multe vieți sunt făcute amare prin dărâmarea zidurilor care împrejmuiesc intimitatea fiecărei familii prevăzute să păstreze curăția și sanctitatea! O a treia persoană pătrunde în încrederea soției iar chestiunile private ale familiei ei sunt deschise înaintea unui prieten special. Acesta este trucul lui Satan de a înstrăina inima soțului de a soției. O, de ar înceta aceasta! De cât de multe neazuri am scăpa! Încuiați defectele unul altuia în inimile voastre. Vorbiți de neazurile voastre numai lui Dumnezeu. El vă poate da sfatul corect și consolarea sigură, care va fi curată, și care nu conține nici o amărăciune.” – *Un apel solemn*, pag. 59-60 (cap. 4: „Modestia femeii”).

5. BIRUINȚA ÎNSEAMNĂ LIBERTATE

a. Care sunt unele dintre cheile către biruința asupra senzualității? Galateni 5:16, 24; Coloseni 3:5.

„Nimeni nu-L poate slăvi pe Dumnezeu în trupul lui, așa cum cere El, atâta timp cât calcă legea lui Dumnezeu. Dacă trupul calcă porunca a șaptea, aceasta se face prin ordinul minții. Dacă mintea nu este curată, și trupul se va angaja în mod natural în fapt necurate. Puritatea nu poate exista în sufletul unuia care își supune trupul unei fapte necurate. Dacă trupul servește poftelor senzuale, mintea nu poate păstra consacrația față de Dumnezeu. Pentru a păstra mintea sfințită, trupul trebuie păstrat în sfințenie și cinste. Atunci, mintea va sluji legii lui Dumnezeu, și va aduce ascultare de bunăvoie față de toate pretențiile ei. Atunci, împreună cu apostolul, ei își pot încredința membrele ca instrumente ale neprihănirii lui Dumnezeu. ‚Păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor, și să nu mai ascultați de poftele lui.‘ (Romani 6:12). Libertatea, pe care apostolul o descrie ca fiind privilegiul urmașilor lui Hristos, nu va fi experimentată niciodată de cei care găsesc plăcere în călcarea în picioare a legii lui Dumnezeu. Libertatea și binecuvântarea exprimate în următoarele cuvinte vor fi experimentate de acea clasă care dă ascultare de legea lui Iehova: ‚Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.‘ (Romani 8:1).” – *The Review and Herald*, 8 martie 1870.

b. Cum trebuie să ne influențeze porunca a șaptea? 1 Tesaloniceni 4:3-5; Iov 31:1.

„Duhul Sfânt nu va veni peste omul a cărui minte este o cale larg deschisă pentru senzualitate. Nu ne putem permite să sfidăm păcatul. Nu ne putem permite să spunem păcătosului: O să fie bine cu tine. Ci ceea ce putem face este să îndreptăm atenția călătorului către Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” – *The Signs of the Times*, 1 august 1892.

ÎNTREBARE DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În ce fel trebuie să mă urc la un standard mai înalt al poruncii a șaptea?

Liberi de spiritul hoției

„Să nu furi.” (*Exodul 20:15*).

„Cea mai curată bucurie nu se găsește în bogății, nici acolo unde lăcomia pofteste neîntrerupt, ci acolo unde domnește mulțumirea iar dragostea jertfitoare de sine este principiul conducător.” – *Testimonies*, vol. 3, pag. 382 engl. (cap. „Zecimi și daruri”).

Recomandare *Testimonies*, vol. 3, pag. 243-251 engl. (cap. „Iubire exagerată de pentru studiu: câștig”); 408-413 (cap.: „Dăruirea sistematică”).

Idem., vol. 1, pag. 466-485 engl. (cap. „Pastorii noștri”).

Duminică

4 iunie

1. MULTE FORME DE JAF

a. Care este porunca a opta și ce cere ea? *Exodul 20:15*.

„Porunca a opta condamnă răpirea de persoane și comerțul cu sclavi, și interzice războaiele de cucerire. Ea condamnă furtul și jaful. Ea cere integritate strictă în cele mai mici detalii ale chestiunilor vieții. Ea interzice șiretenia în comerț, și cere plata datoriilor sau salariilor cuvenite. Ea declară că orice încercare de a obține foloase personale de pe urma necunoștinței, slăbiciunii sau nenorocirii altuia este înregistrată ca înșelăciune în cărțile din cer.” – *Patriarhi și profeti*, pag. 309 engl. (cap. 27: „Legea dată lui Israel”).

b. De ce are hoțul mai mult de pierdut decât cel pe care l-a jefuit? *Jeremia 2:26* (p. p.).

„Copilul care chiulește de la școală, tânărul care este leneș în studiul lui, funcționarul sau ucenicul care nu servește intereselor angajatorului lui, omul care oricare i-ar fi afacerea sau ocupația și care este necredincios celei mai înalte responsabilități ale sale, se poate mânguli cu ideea că, atâta timp cât răul este ascuns, el câștigă un avantaj. Dar nu este așa; el se înșală singur. Recolta vieții este caracterul, și acesta determină destinul, atât pentru viața aceasta, cât și pentru cea viitoare.” – *Educația*, pag. 108, 109 engl. (cap. „Lecții de viață”).

2. UN STANDARD MAI ÎNALT

- a. **Care sunt câteva din punctele pe care păzitorii Sabatului ar trebui să le rețină în mod special cu privire la porunca a opta? Romani 2:21.**

„Cei care fac o mărturisire atât de înaltă și care consideră că fac parte din poporul deosebit al lui Dumnezeu, și care spun prin mărturisirea lor că sunt plini de râvnă pentru fapte bune, ar trebui să fie nobili și generoși, și ar trebui să aibă întotdeauna o comportare care să fie în folosul fraților lor și nu în folosul lor propriu, și ar trebui să dea fraților cele mai bune șanse. Dărnicia dă naștere la dărnicie. Egoismul dă naștere la egoism...

Unii au dus lucrul din cele șase zile și în cea de-a șaptea. O oră, și chiar mai mult, a fost luată adesea de la începutul și sfârșitul Sabatului.

Unii dintre păzitorii Sabatului, care spun lumii că așteaptă venirea lui Isus și că ei cred că avem ultima solie de har, dau frâu liber sentimentelor lor naturale, și vând și fac schimburi și au ajuns proverbiali printre cei necredincioși pentru istețimea lor în negustorie, și pentru că totdeauna obțin partea cea mai bună dintr-o tranzacție. Unii ca aceștia ar fi bine să piardă puțin și să exercite o influență mai bună în lume și între frați, și să arate că această lume nu este dumnezeul lor.” - *Testimonies*, vol. 1 pag. 149, 150 engl. (cap. “Estul și vestul”).

- b. **Cum putem fi vinovați de jefuirea lui Dumnezeu? Maleahi 3:8, 9.**

„Există o reținere grozavă de la Dumnezeu și ca urmare, o retragere a binecuvântării Sale speciale. Fraților și surorilor, vă rog fierbinte să priviți cu atenție la această chestiune; aflați unde L-ați jefuit pe Domnul în zecimi și daruri. Să nu lăsați ca raportul să stea împotriva voastră în cărțile din cer. Pocăiți-vă și dați pe față pocăința voastră prin fapte. Compensați lipsurile fără întârziere.” - *The Review and Herald*, 9 februarie 1886.

- c. **Care este porunca și făgăduința referitoare la zecimi și daruri? Maleahi 3:10-12.**

3. ANGAJATORI ȘI ANGAJAȚI

a. Cum pot fi angajatorii vinovați de furt? Iacov 5:4; 1 Timotei 5:17, 18.

---

b. În ce fel pot și angajații să fie vinovați de furt? Cântarea cântărilor 2:15; Efeseni 6:5-7.

„Cei care evită orice datorie care nu este specificată direct ca fiind a lor, vor aduce în viața spirituală aceeași înclinație de a face cât de puțin posibil. Exact același spirit și aceleași principii pe care cineva le aduce în lucrul obișnuit de fiecare zi pentru angajatorul lui, vor fi aduse în lucrarea și cauza lui Dumnezeu. Dacă angajații ar fi la fel de atenți să lucreze cu hărnicie și conștiincios în timpul orelor de lucru așa cum sunt ca să nu depășească timpul stabilit, realizările ar fi cu totul altele decât cele atinse în general” – *The Bible Echo*, 24 august 1896.

„Crucea lui Hristos taie până la rădăcina tuturor patimilor și practicilor nesfinte. Oricare ar fi natura lucrării tale, vei aduce principiile lui Hristos în lucrul tău și te vei identifica cu sarcina încredințată mâinilor tale. Interesul tău va fi una cu cel al angajatorului tău. Dacă ești plătit pentru timpul tău, vei înțelege că timpul de lucru nu este al tău, ci aparține celui care te plătește pentru el. Dacă ești neglijent și cheltuitor, risipind material, irosind timp, și nu ești sârguincios și harnic, ești trecut în cărțile din cer ca serv necredincios.” – *The Review and Herald*, 22 septembrie 1891.

c. De ce ar trebui ca toți să dea ascultare de comentariile soriei White făcute în urma unui tur într-o instituție de sănătate a bisericii? Efeseni 4:28.

„În timp ce ghidul meu mă conducea prin diferite departamente, lipsa economiei din tot locul a trezit în inima mea durere, pentru că aveam o idee clară despre datoriile care atârnav asupra instituției. Mica necinste, neglijarea egoistă a datoriei erau notate de îngerul raportor. Risipa îngăduită aici și acolo, în decursul unui an se ridică la o sumă considerabilă. Mult din aceasta ar putea fi economisit de către ajutoare... Acesta este rodul egoismului și este înregistrat împotriva lor sub titlul necredincioșiei.” – *Sfaturi pentru sănătate*, pag. 391.

4. SPIRITUL ÎNTREGII LEGI

a. În ce sens poate fi porunca a opta întrețesută cu cea de-a șaptea? Iacov 2:10.

„'Să nu furi' a fost scris de degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră; cu toate acestea cât de mult se practică și se scuză furtul de sentimente. Se întreține o curtenie înșelătoare, discuțiile în ascuns sunt continuate până când sentimentele uneia care nu este experimentată, și nu știe până unde pot merge aceste lucruri, sunt într-o oarecare măsură îndepărtate de la părinții ei și îndreptate către cel care arată, chiar din modul în care a acționat, că nu este vrednic de dragostea ei. Biblia condamnă orice fel de necinste, și cere să facem ceea ce este drept în orice împrejurare...

Blestemul lui Dumnezeu este asupra multor legături nepotrivite care se formează în acest veac lumesc. Dacă Biblia ar fi lăsat aceste chestiuni într-o lumină vagă și nesigură, atunci cursul pe care îl urmează mulți dintre tinerii de astăzi în atașamentele lor unii față de alții ar fi mai scuzabil. Dar cerințele lui Dumnezeu nu sunt niște porunci incomplete; ele cer o curăție desăvârșită a gândului, cuvântului și a faptei. Noi suntem recunoscători lui Dumnezeu că al Său cuvânt este o lumină pentru picioare, și că nimeni nu trebuie să dea greș pe calea datoriei.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, pag. 99, 100.

b. Ce istorie tragică ilustrează felul cum porunca a opta poate fi întrețesută cu celelalte porunci? 2 Samuel 15:6.

„Absalom, propriul fiu [al lui David], pe care îl iubea mai presus de toți ceilalți copii, s-a răsculat împotriva lui. Prin frumusețea lui deosebită, manierele atrăgătoare și așa zisa amabilitate, el a furat inima poporului cu viclenie. El nu era bun la inimă, dar era ambițios și, așa cum arată umblarea lui, ar fi recurs la intrigă și crimă ca să obțină împărăția. El ar fi răspuns dragostei și bunătății tatălui lui prin uciderea lui...

Această luptă nenaturală, care s-a ridicat în casa lui, și faptul că cel răsculat era chiar fiul lui, părea să încurce și să slăbească judecata calmă [a lui David]. Și faptul că știa că acest rău fusese prezis de profet și că el îl adusese asupra sa prin călcarea poruncilor lui Dumnezeu, i-au nimicit priceperea și curajul lui anterior de neîntrecut.” – *Spiritual Gifts*, vol. 4 a, pag. 89, 90.

5. FĂRĂ A MAI FI ÎNCOVOIAȚI

- a. De ce ar trebui să căutăm să fim liberi de spiritul furtului care duce numai la robie? Luca 12:16-24; 1 Timotei 6:10, 11.

„Lungimea și fericirea vieții nu constau în mulțimea posesiunilor noastre pământești. În egoismul lui feroce, acest bogat nebun strânsese pentru sine comori pe care nu le putea folosi. El trăise numai pentru sine. Fusesse șiret în comerț, făcuse afaceri necinstite, și nu manifestase îndurarea sau dragostea lui Dumnezeu. Jefuise pe orfan și pe văduvă, și își excrocăse semenii ca să-și sporească și mai mult numeroasele bogății pământești. El și-ar fi putut strânge o comoară în cer, în pungi care nu se învechesc dar, din cauza lăcomiei lui, a pierdut ambele lumi. Cei care folosesc cu umilință pentru slava lui Dumnezeu mijloacele pe care El li le-a încredințat își vor primi cândva comoara din mâna stăpânului, o dată cu binecuvântarea: „Bine rob bun și credincios, ... intră în bucuria Domnului tău’.” – *Testimonies*, vol. 3, pag. 402 engl. (cap. „Zecimi și daruri”).

- b. Care ar trebui să fie atitudinea noastră față de lucrurile materiale? Faptele Apostolilor 20:35; Filipeni 2:3, 4.

„În măsura în care dragostea lui Hristos umple inimile noastre și ne stăpânește viețile, lăcomia, egoismul și dragostea de confort vor fi biruite, și va fi plăcerea noastră să facem voia lui Hristos, ai cărui servi pretendem că suntem. Fericirea noastră va fi atunci proporțională cu faptele noastre altruiste, determinate de dragostea lui Hristos.” – *Testimonies*, vol. 3, pag. 382 engl. (cap. „Zecimi și daruri”).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care sunt câteva dintre cele mai subtile forme de furt?
2. Ce tipuri de furt îi ispitește pe păzitorii Sabatului în mod special?
3. Cum poate fi biruit spiritul puternic care declanșează furtul?

Liberi de limba mincinoasă

„Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.” (*Exodul 20:16*).

„Lumina strălucitoare a curăției, cinstei și altruismului trebuie să strălucească din viețile copiilor lui Dumnezeu” – *Manuscript Releases*, vol. 12, pag. 147.

Recomandare *Educația*, pag 235, 236 engl. (cap. „Metode de predare”).
pentru studiu: *Testimonies*, vol. 5, pag. 175-177 engl. (cap. „Iubire frățească”).

Duminică

11 iunie

1. ÎNȘELĂCIUNEA VINE ÎNGROZITOR DE UȘOR

a. Care este porunca a noua și ce cere ea? *Exodul 20:16*.

„[*Exodul 20:16* citat]. Vorbirea neadevărată în orice problemă, orice încercare sau intenție de a-l înșela pe semenul nostru se include aici. Intenția de a înșela înseamnă minciună. Printr-o privire a ochiului, o mișcare a mâinii, o expresie a feței se poate spune tot atât de bine o minciună ca și prin cuvinte. Orice exagerare intenționată, orice sugestie sau aluzie prevăzută să dea o impresie greșită și exagerată, chiar și prezentarea faptelor în așa fel încât să inducă în eroare, constituie o minciună. Acest precept interzice orice încercare de a vătăma reputația semenului prin prezentare într-o lumină falsă sau bănuieli rele, prin vorbire de rău sau bârfă. Chiar și ascunderea intenționată a adevărului, din care poate rezulta rănirea altora, este o călcare a poruncii a noua.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 309 engl. (cap. 27: „Legea dată lui Israel”).

b. Din șapte lucruri oribile, pe care le urăște Dumnezeu, câte sunt legate de vorbire? *Proverbele 6:16-19*.

„Satan lucrează să năpădească peste tot. El ar despărți chiar și pe prieteni. Sunt oameni care vorbesc și bârfesc tot timpul și poartă mărturia mincinoasă, care seamănă semințele discordiei și dau naștere la lupte. Cerul privește la această clasă ca la cei mai eficienți servitori ai lui Satan.” – *Testimonies*, vol. 4, pag. 607 engl. (cap. „Societățile de tractate”).

2. URMAȘII LUI HRISTOS SĂ IA AMINTE

a. Cum a rezumat Hristos felul în care trebuie să vorbească urmașii Săi? Matei 5:37.

„[Matei 5:37, citat]. Aceste cuvinte condamnă toate acele expresii fără înțeles și de umplutură care sunt vecine cu profanarea. Ele condamnă complimentele înșelătoare, ocolirea adevărului, lingușelile, exagerările, falsurile în comerț, care sunt atât de obișnuite în societate și în lumea afacerilor. Ele învață că nimeni, care încearcă să pară ceea ce nu este, sau ale cărui cuvinte nu exprimă adevăratul sentiment al inimii, nu poate fi numit sincer.

Dacă s-ar da ascultare de aceste cuvinte ale lui Hristos, ele ar împiedica rostirea bănuielii rele și criticii răutăcioase; pentru că atunci când comentează acțiunile sau motivele altuia, cine poate fi sigur că spune exact adevărul? Cât de adesea, mândria, patima, resentimentul personal colorează impresia dată! O privire, un cuvânt, chiar intonația vocii poate fi plină de falsitate. Chiar și faptele pot fi prezentate în așa fel încât să dea o impresie falsă. Și ‚tot ce trece peste’ adevăr, ‚vine de la cel rău’.

Tot ceea ce fac creștinii trebuie să fie transparent ca lumina soarelui. Adevărul este din Dumnezeu; înșelăciunea, sub toate formele ei nenumărate, este din Satan; iar cei care se depărtează în vreun fel oarecare de linia dreaptă a adevărului, se înșală singuri în puterea celui rău. Totuși, nu este un lucru ușor să se spună adevărul exact. Nu putem spune adevărul dacă nu cunoaștem adevărul; și cât de adesea, ideile preconceptuate, predispoziția mentală, cunoștința incompletă, greșelile de judecată împiedică înțelegerea corectă a chestiunilor cu care avem de a face! Nu putem spune adevărul dacă mințile noastre nu sunt călăuzite tot timpul de Cel care este adevărul.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pag. 68 engl. (cap. 4: „Spiritualitatea legii”).

b. Care sunt unele din avertismentele specifice date cu privire la vorbirea noastră? Proverbele 26:18, 19; Efeseni 5:1-4.

c. Cum influențează vorbirea noastră întreaga biserică? Efeseni 4:25, 29.

„Adevărata valoare morală nu caută să aibă un loc pentru sine prin gândirea și vorbirea de rău, prin dezaprecierea altora. Toată invidia, toată gelozia, toată vorbirea de rău împreună cu toată necredința trebuie îndepărtate de la copiii lui Dumnezeu.” – *Înalta noastră chemare*, pag. 231.

3. BÂRFA ESTE ÎNȘELĂTOARE

a. Ce avertismente serioase sunt date cu privire la vorbire? Leviticul 19:16; Proverbele 18:21; 21:6.

„În general, atunci când surorile care au de vorbit se adună împreună, este prezent și Satan; pentru că el găsește de lucru aici. El stă deoparte să stârneasă mintea și să obțină cât mai mult din avantajul pe care l-a câștigat. El știe că toată această bârfă și trâncăneală și descoperire de secrete și disecare de caractere desparte sufletul de Dumnezeu. Ele înseamnă moartea spiritualității și influenței religioase liniștite. Sora U păcătuiește mult cu limba. Ea trebuie ca, prin cuvintele ei, să aibă o influență spre bine, dar adesea ea vorbește la întâmplare. Uneori, cuvintele ei dau o înfățișare diferită a lucrurilor decât sunt ele. Uneori exagerează. Apoi mai sunt declarațiile false. Nu există nici o intenție de a face declarații false, dar obiceiul de a vorbi mult și de a vorbi despre lucruri care nu sunt folositoare a fost nutrit atât de mult timp, încât ea a devenit nepăsătoare și nesăbuită în vorbire, și adesea nici ea nu mai știe ce spune. Aceasta distruge orice influență spre bine pe care ar putea să o aibă. Este vremea să aibă loc o reformă în acest sens. Societatea ei n-a fost prețuită așa cum s-ar fi întâmplat dacă ea nu s-ar fi dedat la această vorbire păcătoasă.

Creștinii ar trebui să fie atenți cu privire la cuvintele lor. Niciodată nu ar trebui ca ei să poarte rapoarte nefavorabile de la unul din prietenii lor la celălalt, în special dacă știu că între ei nu este unire. Este o cruzime să faci aluzii și insinuări ca și cum ai ști multe despre acest prieten sau cea cunoștință despre care ceilalți nu știu nimic. Astfel de aluzii merg mai departe și creează impresii chiar mai nefavorabile decât relatarea deschisă și neexagerată a faptelor. Câtă pagubă nu a suferit biserica lui Hristos din cauza acestor lucruri! Conduita inconsecventă și lipsită de prevedere a membrilor ei a slăbit-o ca pe apă. Încrederea a fost trădată de membrii aceleși comunități, cu toate acestea vinovații nu au intenționat să facă rău. Lipsa înțelepciunii în alegerea subiectelor de conversație a făcut mult rău. Conversația ar trebui să fie despre lucrurile spirituale și divine; dar a fost altfel. Dacă întâlnirea cu prietenii creștini este devotată în special corectării minții și a inimii, nu vor exista regrete ulterioare, și ei se pot uita în urmă la convorbire cu o plăcută satisfacție. Dar dacă ceasurile sunt petrecute în vorbire fără rost și ușuratică, iar timpul prețios este folosit pentru disecarea vieții și caracterului altora, relațiile de prietenie se vor dovedi un izvor de rău iar influența voastră va fi o mireasmă de moarte spre moarte.” – *Testimonies*, vol. 2, pag. 185-187 engl. (cap. „Spiritul lumesc în biserică”).

4. EFECTE VASTE

a. **Ce adevăruri de bază trebuie avute în vedere la tot ce spunem? Iacov 3:2-10.**

„Limba, care este atât de puțin ținută sub control de agentul omenesc, trebuie ținută în frâu de principii puternice, prin legea dragostei față de Dumnezeu și om.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pag. 71.

b. **Cum poate influența noastră ca părinți fie să promoveze, fie, pe de altă parte, să împiedice de fapt cinstea în copiii noștri? Filipeni 4:8; Proverbele 20:17.**

„Unele mame iubitoare tolerează în copiii lor ceea ce nu ar trebui permis în ei nici măcar timp de o clipă. Relele copiilor sunt uneori ascunse de tată. Mama le oferă articole de îmbrăcăminte sau le îngăduie alte lucruri, fără ca tatăl să știe ceva, pentru că el ar respinge astfel de lucruri.

În felul acesta, copiii sunt învățați de fapt să înșele. Iar dacă tatăl descoperă, se cer scuze, dar adevărul se spune doar pe jumătate. Mama nu este deschisă. Ea nu își dă seama, așa cum ar trebui, că și tatăl este la fel de preocupat de copii ca ea însăși, și că el nu ar trebui lăsat să nu știe de defectele și trăsăturile rele de caracter care ar trebui îndreptate în ei atâta timp cât sunt tineri. Lucrurile au fost acoperite. Copiii cunosc lipsa de unitate dintre părinții lor, iar acest lucru își are urmările sale. Copiii încep de mici să înșele, să acopere, să spună lucrurile mamei, cât și tatălui într-o lumină diferită de cea reală. Exagerarea devine un obicei, iar minciunile grosolane ajung să fie spuse cu puțină muștrare de conștiință.

Aceste rele au început cu faptul că mama ascundea lucruri de tatăl, care este la fel de preocupat ca și ea de caracterul pe care și-l formează copiii lor. Tatăl ar fi trebuit consultat în mod deschis. Totul ar fi trebuit prezentat deschis înaintea lui. Dar procedeul opus, de a ascunde greșelile copiilor de tata, încurajează în aceștia tendința de a înșela și o lipsă de sinceritate și cinste.

Singura speranță a acestor copii, fie că mărturisesc sau nu religia, este să se convertească cu adevărat. Întregul lor caracter trebuie schimbat. Mamă nechibzuită, știi acum, când îți înveți copiii, că întreaga lor experiență religioasă este influențată de ceea ce sunt învățați când sunt mici?... Încurajează în ei o înclinație sinceră și cinstită. Să nu aibă niciodată ocazia să se îndoiască de sinceritatea și cinstea ta.” – *Testimonies*, vol. 1, pag. 156, 157 engl. (cap. „Tinerii păzitori ai Sabatului”).

5. EXISTĂ SPERANȚĂ

- a. De unde provine vorbirea bună și cinstită? Matei 12:33-37; Tit 1:15.
-
- b. Care ar trebui să fie rugăciunea noastră cu privire la vorbire și cum vom fi răsplătiți de aceasta? Psalmii 120:2; 141:3; Proverbele 22:11.
-

“Începeți imediat lucrarea de purificare a sufletului. Îndepărtați orice nonsens și abțineți-vă de la orice cuvinte ieftine. Fiecare cuvânt pe care-l roștiți este o sămânță care va germina și va produce fie rod bun sau rău, conform cu caracterul său. Cuvintele pe care le rostim încurajează sentimentele care le-au determinat. Exagerarea este un păcat teribil.” - *The Youth's Instructor*, 27 iunie 1895.

“Cum vă folosiți darul vorbirii? Ați învățat să vă controlați limba într-un asemenea mod încât aceasta să se supună întotdeauna dictatelor unei conștiințe iluminate și ale afecțiunilor sfinte? Este conversația voastră liberă de frivolitate, mândrie și răutate, înșelăciune și necurăție? Sunteți fără vină înaintea lui Dumnezeu? Cuvintele exercită o putere grăitoare. Satan dorește ca, dacă va fi cu puțință, să țină limba activă în serviciul său. Cu proprie putere nu ne putem controla acest mădular neliniștit. Harul divin este singura noastră speranță.” - *Testimonies*, vol.5, pg.175.

“Hristos este întotdeauna gata să împărtășească din bogățiile Sale și noi ar trebui să strângem mărgăritarele care vin de la El, pentru ca, atunci când vorbim, aceste mărgăritare să poată cădea de pe buzele noastre.” Ibid., vol.6, pg.174.

- c. Care este o caracteristică semnificativă a celor 144000 de sfinți sigilați? Coloseni 3:9,10; Apocalipsa 14:1-5.
-

ÎNTREBARE DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În ce moduri mă pot face vinovat de călcarea poruncii a noua?

Liberi de lăcomie

„Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.” (Exodul 20:17).

„Îndepărtați tot egoismul, toată lăcomia. Prin credința în sângele lui Hristos, curățiți-vă sufletul de întinarea morală. Mântuirea deplină și fără plată este oferită tuturor celor care cad pe stâncă și sunt zdrobiți.” – *The General Conference Bulletin*, 1 octombrie 1899.

Recomandare *Patriarhi și profeți*, pag. 493-498 engl. (cap. 45: “Căderea pentru studiu: Ierihonului”).

Testimonies, vol. 1, pag. 474-485 engl. (cap. „Pastorii noștri”).

Duminică

18 iunie

1. PROBLEMA CU LĂCOMIA

a. Care este rădăcina tuturor păcatelor, și numai cum poate fi nimicită? Exodul 20:17; Luca 3:8, 9 (p. p.).

„Porunca a zecea lovește exact la rădăcina tuturor păcatelor, interzicând dorința egoistă, din care ia naștere fapta păcătoasă. Cel care, în ascultare de legea lui Dumnezeu, se reține de la îngăduirea chiar și a unei dorințe păcătoase care vizează ceea ce aparține altuia, nu va fi vinovat de o faptă rea față de semenii.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 309 engl. (cap. 27: „Legea dată lui Israel”).

„Satan lucrează în mod constant ca să dezvolte în oameni caracterul lumesc, lăcomia și avariția ca să le poată nimici sufletele și să împiedice lucrarea lui Dumnezeu. Domnul caută să cultive în noi recunoștința și dărnicie. El dorește să ne elibereze de tot egoismul care Îi este atât de neplăcut, fiind atât de opus caracterului Său.” – *The Review and Herald*, 10 noiembrie, 1896.

„Trebuie să simțim un interes special de a privi asupra lucrurilor – nu ca să le râvnim, nu ca să le găsim defecte, nu ca să facem remarci asupra lor, ci ca să ne purtăm în toate lucrurile cu o dreptate strictă față de frații noștri și cu toți cei cu care avem de a face... Spiritul lui Hristos îi va conduce pe urmașii Săi să se preocupe nu numai de succesul și folosul lor, ci să fie la fel de interesat de succesul și folosul fraților lor.” – *Idem.*, 4 septembrie 1900.

2. MAI RĂMÂNE O URMĂ MURDARĂ

a. Cum este descrisă natura lăcomiei? Matei 13:22.

„Avem înaintea noastră soarta îngrozitoare a lui Acan, a lui Iuda și Ananiei și Safirei. Înaintea tuturor acestora, o avem pe cea a lui Lucifer, ‚fiul zorilor’ (Isaia 14:12), care, râvnind la o poziție mai înaltă, a pierdut pentru totdeauna strălucirea și fericirea cerului. Cu toate acestea, în ciuda tuturor acestor avertismente, lăcomia abundă.

Peste tot se vede urma ei murdară. Ea creează nemulțumire și neînțelegeri în familie; stârnește invidia și ura în cel sărac împotriva celui bogat; determină asupra zdrobitoare a săracului de către cel bogat. Iar acest rău nu există doar în lume, ci și în biserică. Cât de obișnuit este ca, chiar și aici, să se găsească egoism, avariție, neglijarea binefacerii și jefuirea lui Dumnezeu ‚în zecimi și daruri’ (Maleahi 3:8). Printre membrii bisericii care ‚stau bine și corespund întru totul’ există vai! mulți Acani. Mulți bărbați vin în mod curent la biserică și se așază la masa Domnului în timp ce au bunuri câștigate pe căi nedrepte, lucruri pe care Dumnezeu le-a blestemat. Pentru o haină babiloneană frumoasă, mulțimile jertfesc aprobarea conștiinței și speranța lor pentru cer. Mulțimile își dau integritatea, capacitățile și utilitatea lor în schimbul unei pungi de argint. Strigătele săracilor în suferință nu sunt ascultate; lumina evangheliei este împiedicată în cursul ei; batjocura celor din lume este trezită prin practici care contrazic mărturisirea creștină; și cu toate acestea, creștinul lacom continuă să-și adune comori.” – *Patriarhi și profeți*, pag. 496, 497 engl. (cap. 45: „Căderea Ierihonului”).

b. Ce ne poate caracteriza pe prea mulți dintre noi cu privire la lăcomie? Ezechiel 33:31.

„Mulți se măgulesc că dorința lor de câștig este pentru ca să poată ajuta cauza lui Dumnezeu. Unii promet că, atunci când au câștigat o anumită cantitate, vor face bine cu acest câștig și vor promova cauza adevărului prezent. Dar atunci când și-au realizat așteptările, nu sunt mai binevoitori să ajute cauza decât erau înainte. Ei se angajează din nou că, după ce cumpără acea casă dorită sau bucată de pământ și o vor plăti, atunci vor face mult cu mijloacele lor pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu. Dar când dorința inimii lor se împlinește, ei sunt mult mai puțin dispuși să ajute la înaintarea lucrării lui Dumnezeu decât atunci când erau săraci.” – *Testimonies*, vol. 1, pag. 477 engl. (cap. „Pastorii noștri”).

3. APUCÂND, APUCÂND

a. Cum a corupt poporul o decizie a lui Solomon? 2 Cronici 2:3-7, 11-14.

„În semințiile lui Iuda și Dan erau bărbați care erau considerați ca fiind foarte ‚pricepuți’ în artele frumoase. Un timp, acești bărbați au rămas umili și altruști; dar treptat, aproape pe neobservate, ei au încetat să se mai bizuiască pe Dumnezeu și adevărul Său. Ei au început să ceară salarii mai mari datorită îndemânării lor superioare...

Printre acești apostatați a căutat Solomon un meșteșugar priceput care să supravegheze construirea templului de pe muntele Moria. Regelui îi fuseseră încredințate construcțiunile minuțioase, în scris, cu privire la fiecare porțiune din clădirea sfântă și el ar fi trebuit să privească la Dumnezeu în credință căutând ajutoare consacrate, căroră le-ar fi fost încredințată o iscusință deosebită pentru a îndeplini cu exactitate lucrarea cerută. Dar Solomon a pierdut din vedere această ocazie de a exercita credință în Dumnezeu... În felul acesta, în fruntea lucrătorilor lui Solomon a fost pus un om nesfânt, care a cerut o plată mare datorită iscusinței lui neobișnuite.

Eforturile lui Hiram nu erau urmarea unei dorințe de a aduce cel mai înalt serviciu lui Dumnezeu. El slujea dumnezeului aceste lumi – Mamona. Fiecare fibră a ființei lui fusese întrețesută cu principiile egoismului care erau descoperite în luarea celor mai mari salarii. Treptat, aceste principii greșite au ajuns să fie nutrite de asociații lui. Lucrând zi de zi cu el, și cedând înclinației de a compara salariul lui cu al lor, ei au început să piardă din vedere caracterul sfânt al lucrării lor, și să insiste asupra diferenței dintre salariul lor și al lui. Treptat, ei au pierdut spiritul lor de jertfire de sine, și au nutrit un spirit de lăcomie. Urmarea a fost cererea unor salarii mai mari, care le-au fost acordate.

Influențele dăunătoare puse în mișcare prin angajarea acestui bărbat cu un spirit apucător au pătruns în toate ramurile serviciului Domnului și s-au extins în toată împărăția lui Solomon... În efectele largi ale acestor influențe se poate trasa una dintre principalele cauze ale apostaziei teribile ale celui care odată a fost cel mai înțelept dintre muritori. Regele nu era singur în apostazia lui. Extravaganța și depravarea puteau fi văzute peste tot. Sărăcii erau asupriți de cei bogăți; spiritul jertfirii de sine în slujba lui Dumnezeu a fost aproape cu totul pierdut...

Spiritul lăcomiei, de a căuta cel mai înalt loc și cel mai mare salariu, este răspândit în lume. Spiritul de renunțare la sine și al jertfirii de sine din trecut este prea rar întâlnit. Dar acesta este singurul spirit care îl poate călăuzi pe adevăratul urmaș al lui Isus.” – *The Review and Herald*, 4 ianuarie 1906.

4. NEVOIA DE A BIRUI

- a. Ce declară Inspirația despre nevoia de a birui lăcomia și invidia? Proverbele 27:4; 28:16; Luca 12:15.**

„Dacă ai ambiții de promovare a eului, trebuie să birui sau nu vei intra niciodată în curțile cerului. Egoismul să fie smuls din rădăcini afară din inimă. În caracterul lui Hristos, nu era nici o urmă de egoism. El nu a trăit ca să-și placă Sieși. Reții cu lăcomie mijloacele pe care Dumnezeu ar vrea ca tu să le folosești spre slava numelui Său? Nu uita că lăcomia este idolatrie. Dacă păzești poruncile lui Dumnezeu, Îl vei iubi pe Dumnezeu cu toată inima, mintea, tăria, sufletul și puterea ta, iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși.” – *The Review and Herald*, 30 noiembrie 1897.

- b. Care ar trebui să fie rugăciunea noastră în această privință? Psalmii 119:36.**

-
- c. Numai cum putem fi un popor integru înaintea lumii? Coloseni 3:5; Evrei 13:5.**

-
- d. Ce ar trebui să reținem cu privire la nevoia noastră de a asculta de legea lui Dumnezeu ca întreg? Evrei 4:14-16.**

„Cineva spune: ‚Conștiința nu mă condamnă că nu țin poruncile lui Dumnezeu.’ Dar, în Cuvântul lui Dumnezeu, citim că există conștiințe bune și rele, și faptul, că nu te condamnă conștiința că nu ții legea lui Dumnezeu, nu dovedește că nu ești condamnat în fața Sa. Pune conștiința ta înaintea cuvântului lui Dumnezeu și vezi dacă viața și caracterul tău sunt în conformitate cu standardul neprihănirii pe care Dumnezeu L-a descoperit acolo. Atunci, poți hotărî dacă ai sau nu o credință inteligentă și ce fel de conștiință este conștiința ta. Nu se poate avea încredere în conștiința omului dacă nu este sub influența harului divin. Satan profită de o conștiință neluminată, și prin aceasta îi conduce pe oameni în tot felul de înșelătorii, pentru că nu au făcut din cuvântul lui Dumnezeu sfătuitorul lor. Mulți au inventat o evanghelie a lor în același fel în care au înlocuit legea lui Dumnezeu cu o lege a lor. Evanghelia lui Isus Hristos recunoaște pe deplin legea lui Dumnezeu și declară autoritatea lui Dumnezeu ca fiind supremă. Evanghelia lui Hristos cere pocăința de păcat; iar păcatul este călcarea legii.” – *The Review and Herald*, 3 septembrie 1901.

5. ADEVĂRATA LIBERTATE

a. Cum poate puterea creatoare a lui Dumnezeu să ne dea adevărata libertate de păcat? Ioan 8:36.

„Izgonirea păcatului este lucrarea sufletului. Este adevărat că nu avem putere să ne eliberăm de sub stăpânirea lui Satan; dar, atunci când dorim să fim eliberați de păcat și, în marea noastră nevoie, strigăm după o putere din afară și mai presus de noi, puterile sufletului sunt îmbibate de energia divină a Duhului Sfânt, și ele ascultă de ordinele voinței în împlinirea voinței lui Dumnezeu” – *Hristos lumina lumii*, pag. 466 engl. (cap. 51: „Lumina lumii”).

„Ia-L pe Isus ca pe tovarășul tău. Cere de la El ajutor ca să îți legea lui Dumnezeu. El va fi pentru tine ca un scut și un sfătuitor, un îndrumător care nu va conduce niciodată greșit.” – *The Review and Herald*, 26 ianuarie 1897.

„Când cineva se predă lui Hristos, mintea este adusă sub controlul legii; însă legea împăratească este cea care proclamă libertatea fiecărui captiv. Devenind una cu Hristos, omul este făcut liber. Supunerea față de voința lui Hristos înseamnă restaurarea la statura desăvârșită.

Ascultarea de Dumnezeu este eliberarea de robia păcatului, eliberarea de patima și impulsul omenesc. Omul poate sta în picioare ca biruitor al lui, biruitor al propriilor lui înclinații.” – *Divina vindecare*, pag. 110.

b. Care este metoda lui Dumnezeu pentru eliberarea noastră? Iacov 1:21-25; 2:11, 12; Romani 8:21.

„Dumnezeu îi atrage pe cei care ascultă de conștiință, se lasă sfătuiți de rațiunea corectă și de Dumnezeu, și își predau voința, întregul lor viitor din toată inima lui Dumnezeu. Atunci, și numai atunci, agentul omenesc învață cât de îndărătnică este inima, cât de nedoritoare să renunțe la toate pentru Hristos. Dar dacă ei umblă în lumină cât timp sunt în lumină, vor primi imediat o altă cunoștință; vor învăța cât de puternic este harul lui Dumnezeu de a supune egoismul, și de a-l alunga din suflet. Adevărul deține supremația. Există un sentiment al libertății spirituale, ei se bucură în libertatea slăvită a fiilor și fiicelor lui Dumnezeu.” – *General Conference Daily Bulletin*, 28 ianuarie 1893.

ÎNTREBARE DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În ce domenii ale vieții mai pot fi încă înrobite de lăcomie și de toate păcatele care decurg din ea, și cum pot coopera cu Dumnezeu ca să fiu eliberat?